

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 28Cbi/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118359080
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Mojžišová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6118359080.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ľubicou Mojžišovou, v právnej veci žalobcu L. W. X., R., F. F. XXX XX Z. Č. XXX, proti žalovanému C.) L. U. V., R., F. F. Š. Z. XX, XXX XX O., C.: XX XXX XXX, právne zastúpenému Mgr. Michaelou Zentkovou, advokátkou, so sídlom Martinská dolina 3252/64A, 949 01 Nitra, IČO: 50 816 691 a žalovanému C.) G. E., M..F., F. F.Y. M. F. XXX, XXX XX K., K. F. F., C.: XX XXX XXX, správca konkurznej podstaty úpadcu L. I. M.. F..E..D., F. F. B. Č. XX, XXX XX V.-U. Č. E., C.: XX XXX XXX, právne zastúpenému spoločnosťou LawService, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Stráž 223, 960 01 Zvolen, IČO: 36 861 723, o určenie pravosti popretej pohľadávky, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a** .

II. Žalovanému 1/ a 2/ **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1 Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 31.10.2018 sa žalobca domáha určenia pravosti a výšky pohľadávky prihlásenej pod poradovým číslom 8 do konkurzného konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 5K/1/2018 vedeného na majetok úpadcu L. I. M.. F..E..D., F. F. B. Č. XX, XXX XX V.-U. Č. E., C.: XX XXX XXX (ďalej len "úpadca") prihlásenej v celkovej sume 1 536 376,72 Eur, ktorá vznikla na základe zmienek vystavených spoločnosťou úpadcu dňa 08.01.2018. Zároveň si uplatnil trovy konania. V žalobe poukázal na to, že rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 5K/1/2018-742 zo dňa 06.07.2018 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu, do ktorého si žalobca prihlásil pohľadávku vo výške 1 536 376,72 Eur (ďalej len "Pohľadávka") . Listom zo dňa 28.08.2018 správca oznámil žalobcovi, že jeho prihlášku považuje za úplnú, správnu a bez nedostatkov. Listom zo dňa 24.09.2018, doručeným žalobcovi dňa 02.10.2018 správca oznámil žalobcovi popretie pohľadávky dňa 24.09.2018 čo do právneho dôvodu a čo do výšky. V oznámení zo dňa 26.09.2018 doručeným žalobcovi 02.10.2018 správca uviedol, že jeho pohľadávku zapísanú v zozname pohľadávok pod š. 8 poprel dňa 25.09.2018 aj veriteľ L. U. V., R., Š. Z. XX, XXX XX O., C.: XX XXX XXX (ďalej len "žalovaný I.") , čo do výšky a do právneho dôvodu. V dôsledku uvedeného žalobca stratil hlasovanie práva. Žalovaný I. poprel pohľadávku na základe fiktívneho alebo neexistujúceho skutkového stavu, alebo bez uvedenia zisteného stavu, alebo paradoxne na základe dôkazu, ktorý nemal k dispozícii, teda účtovnú evidenciu úpadcu, ako to aj uviedol. Podľa žalobcu sa žalovaný I. iniciatívne zapája do konkurzu, nakoľko podaním zo dňa 11.10.2018 sa snaží súd odvrátiť od pozornosti tvrdeniami o platení DPH a pod. Žalovaný I. tvrdí, že z verejných zdrojov vie , že žalobca je platiteľom DPH a že nepodal daňové priznania a podobné nezmysly, ktoré nie sú právne relevantné pre existenciu pohľadávky a tiež ani nemajú oporu v daňových predpisoch a ani v predpisoch o účtovníctve. Žalobca uviedol, že jeho účtovníctvo vedie externá účtovná spoločnosť M. F..E..D. K. , U..E.. Š. XXXX/X, do čoho nezasahuje. K tvrdeniam o povinnosti platiť DPH žalobca uviedol, že nie je platiteľom DPH a tým sa stane až keď na jeho účet

príde suma finančných prostriedkov za právne služby, ktorá v posledných dvanástich mesiacoch prekročí v súhrne zákonom stanovenú sumu. Podľa žalobcu sa DPH netýka zmenky ako cenného papiera, lebo ten je iba zábezpekou a zaisťovacím právnym úkonom na plnenie s budúcou splatnosťou. Ide o zavádzajúcu informáciu, ktorá viedla k tomu, že sa ňou súd už zaoberal, keď mu nepriznal hlasovacie práva. Žalobca tiež poukázal na to, že správca doručil súdu oznámenie o popretí pohľadávky žalobcu z dôvodu, že túto nebolo možné porovnať s účtovnou dokumentáciou dlžníka, nakoľko dlžník napriek výzvam nepredložil účtovnú dokumentáciu správcovi a ani jeden z konateľov neposkytol správcovi potrebné vysvetlenia. Žalobca označil za zásadnú skutočnosť, že dlžník odmietol zákonnú povinnosť na predloženie dokladov z neznámych dôvodov a že odmietol aj vysvetlenia. Na základe uvedeného správca nemal ako osvedčiť existenciu pohľadávky žalobcu, nakoľko nemal žiaden podklad a musel si to iba z niečoho neznámeho vydedukovať. Žalobca zdôraznil, že v danom prípade ide o zmenky - cenné papiere, ktoré sa nevyhotovujú pre potreby dlžníka, ale pre vlastníka zmenky a zmenečného veriteľa resp. majiteľa zmenky iba v jednom exemplári kvôli nezameniteľnosti a preto sú všetky úvahy okolo to nerelevantné, nezákonné a neprípustné. Zmenka je jedinečná. Žalovaní tvrdia, že správcovi bolo nevedno kým a kedy a z akého dôvodu oznámené, že úpadca neviduje pohľadávku žalobcu v účtovníctve a tá ani nie je uvedená v zozname záväzkov, ktorý vyhotovil údajný úpadca po vyhlásení konkurzu dňa 06.09.2018 a predložil ho súdu 10.09.2018 spolu so zoznamom záväzkov. Žalobca poukázal na to, že zoznam záväzkov nespracoval úpadca, ale konateľ konajúci na vlastnú päsť v rozpore s ostatnými konateľmi a proti ich záujmom, a to P. Č.. Podľa žalobcu táto osoba používa a zneužíva nejakú zabudnutú a neaktuálnu plnú moc U. V. R. P. Č. zo dňa 02.07.2010, ktorú minimálne aspoň podľa tvrdenia V., ktoré je v spise založené zneužíva na konanie v rozpore so záujmami spoločnosti úpadcu a jej vlastníkov a spoločníkov. Táto plná moc zanikla minimálne a najneskoršie vtedy, keď spoločnosť zastúpená všetkými konateľmi bez obmedzenia konateľských oprávnení podpísala zmluvu o právnom zastúpení so žalobcom, ktorému udelila plné moci a tým zrušila všetky doterajšie plné moci a vyhlásila ich za neplatné. Zmluvy a príslušné plné moci tvoria prílohu žaloby. Žalobca poukázal na prehľady daňových priznaní úpadcu od roku 2011, podľa ktorých nevznikla pohľadávka L. V. v sume 400 000 Eur zo zmluvy o pôžičke. Žalobca zastáva názor, že súd by sa mal týmito skutočnosťami zaoberať, lebo ide o podozrenie z falšovania listín a prejavov vôle v rozpore so záujmami spoločnosti. V súvislosti s týmto tvrdením žalobca uviedol, že v prílohe predkladá verejne dostupné doklady a za účelom ich overenia navrhol, aby súd vyžiadal aj pravé daňové priznania za podozrivé obdobia. Podľa žalobcu sa konateľ P. Č. na jednej strane vyhýba napriek množstvu výziev správcu a súdu preložiť potrebné doklady a vysvetlenia, no na druhej strane podozrivo iniciatívne bez nahliadnutia do spisu participuje na spracovaní vyjadrenia zo dňa 06.09.2018 a dokonca popiera pohľadávky a predkladá zoznam záväzkov ním spracovaný, ktorý nie je v súlade s účtovnou evidenciou a s daňovými priznaniami spoločnosti úpadcu. Táto iniciatíva podľa žalobcu vzbudzuje pochybnosti o pravosti prejavov jeho vôle v celom konaní a v predkladaných dokumentoch. Postup tohto konateľa žalobca označil za trestný preto žalobca podal trestné oznámenie, ktoré vzal podozrivý P. Č.H. späť. Žalobca ďalej poukázal na to, že účtovné uzávierky úpadcu spracovávala konateľka U. V., čo vyplýva z verejne dostupných dokladov za roky 2010 až 2017. Z uvedených dokladov tiež vyplýva, že pohľadávku L. V. úpadca neviduje v účtovníctve. Len konateľka V.Á. má mať k dispozícii účtovníctvo a vie záväzne uviesť pravdivosť záväzkov a znenie účtovníctva. Iní konatelia do účtovníctva nezasahovali. V súvislosti s pohľadávkou L. V. žalobca uviedol, sumu 400 000 Eur táto osoba poskytla P. Č., a tieto sa snaží dostať do konkurzu nekalým spôsobom. Ako dôkaz žalobca predložil internetový výťah súvahy úpadcu za roky 2011 až 2017 a navrhol, aby súd vyžiadal z obchodného registra zo zbierky listín účtovné závierky úpadcu. Podľa žalobcu peniaze neprišli do spoločnosti a neboli podľa jeho informácií ani zaúčtované. P. Č. predložil dôkaz - príjmový pokladničný doklad zo dňa 01.10.2011 na č.l. 534 spisu, že prijal sám a jediný sumu 400 000,-Eur od L. V. ako pôžičku. Podľa žalobcu musí súd požadovať doklad o pôvode peňazí a o podozrivej platbe, lebo k tomuto pravdepodobne nedošlo. Ostatní konatelia o tom nevedeli a so sumou neprišli do styku a ani s ňou nenakladali. V tomto kontexte je súd povinný skúmať všetky písomnosti od P. Č. , V. R. V. a vyhodnocovať aj ich prejavy. Z ich prejavov je evidentné extrahovanie z hlasovania iných nepochybných veriteľov v záujme získania vlastného správcu, ktorý môže konvalidovať neplatné právne úkony a uznať i pohľadávky, ktoré vyfabulovali iniciátori konkurzu. Ide o druhú najdôležitejšiu taktiku, ktorá by nemala byť prehliadaná. Veriteľ V., nemohol mať vlastné zdroje na pôžičku 400 000,- Eur. Nepravdepodobné je, aby tieto zdroje získal bezúročne a aby sa po dobu osem rokov o stav nezaujímal a potom spustil konkurz, a to bez príslušenstva k tejto pohľadávkou. Úkony sú situované do doby keď neplatilo obmedzenie bezhotovostných platieb, aby podozrenie bolo miernejšie. Navyše tu bola zneužitá aj stará plná moc vystavená pre P. Č. a táto sa podozrivo často zneužívala aj na všetky iné a ostatné listiny, ktoré tento veriteľ dokázal zabezpečiť. Je potrebné vypočítať minimálne U. V., či by bola na úkony P. Č. vlni a teraz vystavila

plné moci. Určite by to nebola urobila. Preto tento používal prastaré plné moci, ktoré nesmel požívať, lebo to bolo zakázané zmluvou o právnej pomoci a plnými mocami vystavenými pre žalobcu U.. P. Č.. Žalobca vyslovil podozrenie, že ide o objednávku z pozadia nezistenej osoby, ktorá sa chce zmocniť majetku úpadcu. Poukázal na to, že v konaní stratili dôsledkom doterajšieho postupu súdu hlasovacie práva úplne legitímni veritelia vrátane neho, ktorí svoje pohľadávky majú kryté kauzálna a preukázateľne. Súd bez zaváhania priznal popreté hlasovacie práva pochybnému veriteľovi a naopak, ich poprel žalobcovi ako úplne reálnemu a existentnému veriteľovi. Pri týchto pochybnostiach súd mal požiadať o predloženie existujúceho a legitímneho zdroja finančných prostriedkov. Na platnosť zmluvy o pôžičke je nepochybne potrebné, aby použité prostriedky spoločnosť prijala a prípadne použila na účely podnikania. Dôkaz o tom neexistuje, ale súd toto osvedčil. Notárske zápisnice o neexistujúcich prejavoch vôle zmluvných strán na takéto osvedčenie podľa žalobcu nie je dobrý nápad, lebo osvedčujú iba nepravdivé vyhlásenia. Na rozdiel od vyššie uvedeného žalobca poskytuje úpadcovi rozsiahle právne služby v rozsahu niekoľko miliónov Eur na základe zmluvy o právnej pomoci (č.l. 30) a na základe plných mocí konateľov, ktoré nie sú antidatované, ale sú pravé a znalecky je možné osvedčiť aj dobu ich vystavenia a ich pravosť. Tieto doklady žalobca priložil k žalobe vo fotokópiách a v prípade potreby je ochotný predložiť súdu aj originály na prípadné skúmanie veku pôvodu a pravosti pôvodu. Vystavené zmenky, ktoré zaťažujú v tomto okamihu spoločnosť boli vystavené na základe činností advokáta v rôznych oblastiach pred rôznymi orgánmi a najmä súdmi. Poskytnutie právnej pomoci je možné overiť z konkrétnych spisov. Zastupovanie úpadcu v konaniach žalobca označil len za zlomok činnosti jeho advokátskej kancelárie pre spoločnosť úpadcu. Pri prihláške do konkurzu boli aj niektoré veci odcitované a značené, a preto je nepravdivé tvrdenie súdu, že zmenky nie sú kauzálna zastrešené. Ide však aj o rozsiahlu poradenskú činnosť, ktorá bola zameraná na spustenie spoločnosti úpadcu a celých areálov do výrobnéj a energetickej podnikateľskej činnosti, čo mal zabezpečovať sprostredkovateľ a generálny splnomocnenec U.. P. Č., ktorý aj vystavil uvedené zmenky za spoločnosť z dôvodu, že tento mal ako jediný bezprostredný denný osobný a telefonický kontakt so žalobcom ako advokátom a iba on mal prehľad o pracovných činnostiach a aktivitách advokáta. Samotným dôvodom na vystavenie zmienek bolo naliehanie žalobcu ako dlhodobo činného a konajúceho advokáta na finančné zábezpeky svojich pohľadávok voči spoločnosti do doby spustenia kombinátu a energetiky do činnosti, lebo rokovania a prípravné práce a činnosti už nabrali podľa stavu rokovaní finálnu úroveň. V súvislosti s týmito tvrdeniami žalobca navrhol vypočítať kontaktnú a jedinou informovanú osobu U.. P. Č.. Uvedenie časti obchodnej spoločnosti do výrobného a obchodného procesu malo zabezpečiť finančné zdroje na zaplatenie právnych služieb v neďalekej budúcnosti. Stav bol taký, že pohľadávky žalobcu v čase vystavenia neboli momentálne zaplatiteľné peniazmi, ale bolo možné predísť premlčaniu týchto nárokov iba vystavením zmienek. Tým sa predchádzalo prípadným súdnym sporom alebo exekúciám. Zmluva o právnej pomoci bola pripravovaná pripravovaná v roku 2013 a spracovaná v roku 2014. Aj v priebehu nasledujúceho obdobia viackrát podpísali všetci konatelia pre potreby advokáta v jednotlivých veciach generálne plné moci pre individuálne potreby a záležitosti. Tieto sa spotrebovali pri rokovaníach a konaniach. Samotná zmluva podrobne obsahuje aj niektoré vlastné zábezpeky právneho zástupcu, ktorý mal právne veci vybavovať ako jediný generálny právny zástupca, aby mal prehľad o celom dianí a aby nestratil ani kontrolu nad činnosťou spoločnosti a vyhradil si preto v zmluve určité ustanovenia. Zmluva o generálnej plnej moci, ktorá je poznačená aj v zmenke nie je jediná, ktorú vystavili konatelia spoločnosti pre U.. P. Č. ako fyzickú osobu. Konatelia mohli vystavovať pre túto kontaktnú osobu U.. P. Č. nekonečné množstvo plných mocí a aj ich vystavovali. Z nich vyplývalo a nielen z tejto citovanej, ktorú U.. Č. uviedol na zmenkách, že je plnohodnotnou a oprávnenou osobou, ktorá koná za spoločnosť neobmedzene a je oprávnená spoločnosť zaväzovať na plnenia. Taká zmluva bola vystavená a podpísaná spolu so zmluvou o právnej pomoci, ktorú žalobca priložil k žalobe (č.l. 22). Na jej základe U.. P. Č. disponoval vlastne všetkými konateľskými oprávneniami spoločnosti a mohol konať na účet spoločnosti. Žalobca vyslovil názor, že konatelia tejto osobe pre rokovanie s bankami a inými veľkými firmami, ktoré sa mali podieľať na technológiách a spolupráci, vystavili množstvo neobmedzených plných mocí v súlade s tým, čo sa dohodlo v zmluve o právnej pomoci z 13.01.2014, ktorú uzavrel U.. Č. so žalobcom. Tieto zmluvy sa počas vybavovania záležitostí stratili, alebo ich poodovzdával na rôznych záväzných rokovaníach s bankami, obchodnými spoločnosťami a verejnými inštitúciami. Ide o obdobie štyroch rokov. Zmluvu o generálnej plnej moci, ktorú uzavreli za spoločnosť konatelia v deň podpísania zmluvy o právnej pomoci je ešte stále k dispozícii a jej sken žalobca priložil k žalobe (č.l. 30). Pôvodnú, resp. prvú zmluvu obdržal U.. P. Č. ešte v deň podpísania zmluvy o právnej pomoci dňa 13.01.2014. Túto zmluvu má žalobca ako advokát spoločnosti úpadcu v jednom exemplári k dispozícii v kancelárii pre potreby jeho činnosti. Z tejto zmluvy vyplýva, že právnenému zástupcovi bude predkladať informácie a požiadavky na konania a na zabezpečovanie záležitostí ako jediná osoba splnomocnená spoločnosťou a konateľmi, za ktorých je oprávnený vykonávať konateľské

oprávnenia v celom rozsahu neobmedzene a je oprávnený zariaďovať aj finančné záležitosti a tiež zaväzovať spoločnosť neobmedzene. Z označenej generálnej plnej moci vyplýva okrem iného aj to že ide o neobmedzené zastupovanie spoločnosti, z ktorého vyplýva, že tento splnomocnenec môže konať v mene spoločnosti a na jej vlastný účet, a že môže spoločnosť zaväzovať na plnenia, to znamená aj na finančné plnenia a Zmenka je záväzok do budúcnosti na finančné plnenie. Túto skutočnosť žalobca označil za základný kameň celej zmluvy pre túto osobu, lebo inak by celá plná moc stratila zmysel. Rozhodnutia U.. P. Č. sú pre spoločnosť úpadcu záväzné. Podľa žalobcu U.. P. Č. označenú zmluvu z 13.01.2014 zrejme nemal pri vystavení zmenky k dispozícii. Zmenku však mohol podpísať aj bez citácie tejto inej zmluvy o generálnom splnomocnení. Podľa žalobcu nie je podstatné, na základe ktorej a akej zmluvy mohol podpísať zmenku, ale či bol oprávnenou osobou na podpísanie zmenky. Pôvodná zmluva ho však už na to oprávňovala a táto je platná ešte aj v súčasnosti a môže podľa nej konať. Táto zmluva zaväzuje spoločnosť do doby kým je platná a nevypovedaná. Z uvedenej zmluvy vyplýva, že toto plnomocnenstvo môže spoločnosť vypovedať iba písomným prejavom vôle všetkých troch konateľov spoločnosti naraz, a to preukázateľným doručením výpovede splnomocnencovi a prevzatím výpovede splnomocnencom, alebo doporučeným listom poštou na jeho známu adresu. Iba po splnení týchto podmienok je možné, aby stratil oprávnenie konať, čo sa však nestalo, preto sú jeho právne úkony za spoločnosť úpadcu platné. Naopak neplatné sú v tomto dôsledku prejavy advokáta L.. U. V., preto je potrebné, aby všetky prejavy vôle konateľa P. Č., ktoré vykonal sám a bez vedomia iných spoločníkov a v rozpore so zmluvou o právnej pomoci a generálnymi plnými mocami a všetky prejavy vôle advokáta L.. V. za spoločnosť úpadcu boli predbežne vyhodnotené ako neplatné právne úkony v dôsledku predchádzajúcich a stále platných zmlúv so žalobcom, kde je zakotvené, ako sa budú hodnotiť prejavy vôle urobené v rozpore s touto zmluvou. Žalobca tiež poukázal na to, že z konkurzného spisu zistil, že konatelia a osobitne P. Č. ml. sa týmto neriadil a konal v rozpore s platnou zmluvou zo dňa 13.01.2014. Všetky jeho podania a prejavy jeho vôle sú preto neplatné, vrátane všetkých zmlúv, ktoré uzavrel sám alebo pomocou nejakých plných mocí vrátane zmlúv, ktoré prevzal od iných konateľov, lebo tieto sú neplatné aj v dôsledku pôvodnej zmluvy o právnej pomoci zo dňa 13.01.2014, ktorá zrušila všetky predtým udelené plné moci a tiež zakázala konateľom uzatvárať zmluvy navonok a udeľovať si plné moci navzájom, pokiaľ predtým nezrušia zmluvu so žalobcom. Pokiaľ je platná táto zmluva o právnej pomoci, tak úkony ktoré sú vykonané v rozpore s ňou sú neplatné, lebo za neplatné ich vyhlásili v zmluve aj zmluvné strany, teda predovšetkým jednotne všetci konatelia. Preto je neplatná zmluva aj s ďalším advokátom L.. V. a plné moci, ktoré mu boli udelené, ako aj všetky prejavy vôle, ktoré za spoločnosť urobil a všetky jeho právne úkony vrátane úkonov konateľov. Podľa žalobcu bolo právnou povinnosťou všetkých troch konateľov súčasne zmluvu o právnej pomoci z 13.01.2014 najprv ukončiť podľa čl. II, z ktorého vyplýva, že k zániku zmluvy dochádza:

- i. zánikom jednej zo zmluvných strán,
- ii. písomnou výpoveďou tejto zmluvy zo strany mandanta podpísanou vlastnoručne a úradne overenou, bez uvedenia dôvodu s ročnou výpovednou lehotou ktorá začína plynúť prvým dňom nasledujúceho roka po roku v ktorom bola výpoveď druhej strane preukázateľne doručená,
- iii. dohodou zmluvných strán,
- iv. okamžitým zrušením zo strany advokáta, najmä z dôvodu ,že klient riadne a včas:
 - a/ nesplní svoje zmluvné povinnosti najmä nezaplatil odmenu advokáta, režijný paušál, náklady hotových výdavkov a straty času ani po uplynutí 10 dní od obdržania výzvy na zaplatenie, alebo neposkytol inú finančnú a majetkovú záruku plnenia
 - b/ neposkytuje a neposkytol osobne alebo prostredníctvom svojho kontaktného a informovaného splnomocnenca dostatočnú súčinnosť o ktorú ho advokát požiadal,
 - c/ v prípade kolízie záujmov na strane advokáta, ktorú vopred nemohol a nemal ako predvídať v čase uzavretia zmluvy
 - d/ ak by klient požadoval protiprávne konanie

Nakoľko doteraz nebola platne zrušená táto zmluva žiadnou stranou a je platná, žalobca zastáva názor, že je stále legitímnym a generálnym splnomocnencom a zástupcom úpadcu a má právo odsúhlasovať všetky podania a prejavy vôle tejto spoločnosti úpadcu voči každému. Až po skončení platnosti tejto zmluvy môžu konatelia vykonávať navonok iné právne úkony a uzatvárať iné zmluvy. Zrušené a neplatné sú však kompletne aj dovtedajšie zmluvy a plné moci, a to už podľa bodu I. ods. 2, kde ich spoločnosť vyhlasuje za neplatné. Spoločnosť a konatelia mohli podľa čl. VII. Zmluvy z 13.01.2014 udeliť plné moci iba U.. P. Č. a iba tieto boli legitímne. Konatelia vystavovali počas jeho činnosti viaceré zmluvy a to sami a amatérsky, lebo napríklad použili do nich formulácie z plnomocnenstiev, ktoré žalobca ako advokát používa bežne voči svojim všetkým klientom. Podľa žalobcu nie je dôležité, že na zmenkách, ktoré podpísal U.. P. Č. za spoločnosť je označená

nejaká plná moc, podstatné je, či zmenky vystavila skutočne táto osoba U.. P. Č. za spoločnosť úpadcu a či mala na to nejaké legitímne oprávnenie, ak nie je konateľom. Podľa listín priložený k žalobe nie je možné vyvodiť o tom žiadnu pochybnosť. K postaveniu a dôležitosti činnosti U.. P. Č. žalobca uviedol, že spoločnosť úpadcu hľadala investora na spustenie činnosti a právna pomoc spočívala aj v poradenskej a konzultačnej činnosti advokátskej kancelárie pri krokoch a postupoch v rokovaní. Na tejto činnosti sa podieľali zamestnanci kancelárie žalobcu, ale aj advokátska kancelária N. F.E..D., V., na základe osobnej požiadavky žalobcu, pričom konzultácie a rokovania prebiehali osobne iba so splnomocnencom U.. Č. ktorý sa prezentoval plnou mocou konateľom spoločnosti N. F.E..D.. Riešili sa požiadavky na spustenie mäsovýroby a energetiky do verejných sietí. Ide o právne a ekonomicky úplne zložitý problém. Toto obstarával osobne s investormi a obchodnými partnermi U.. P. Č.. Ostatní konatelia do toho nezasahovali. Konatelia podľa jeho vyjadrenia mu podpísali viacero plných mocí, ale v čase podpísania zmenky mal pri sebe momentálne práve túto, lebo ostatné zrejme nemal k dispozícii, alebo ich nevedel nájsť. Túto si však vyrobili sami medzi sebou zrejme podľa predlohy žalobcovej advokátskej šablónovej plnej moci. Aj z tejto generálnej plnej moci, ktorá je už z prejavu konateľov označená ako generálna a je neobmedzená vyplýva, že mohol konať na účet spoločnosti a spoločnosť zaväzovať na plnenia. Je úplnou axiomou, že generálna plná moc je plná moc na všetky úkony a bez výhrad a obmedzení. Ak teda bol požiadavý, aby po štyroch rokoch bezplatnej práce advokáta v prospech spoločnosti došlo aj k usporiadaniu a zabezpečeniu finančných záležitostí, tak požiadav, aby mu bol orientačne predložený rozsah požadovanej náhrady s tým, že vzhľadom na neexistenciu finančných prostriedkov na účtoch vystaví za spoločnosť zmenky. U.. P. Č. mal prehľad o účtovníctve a riadil ho. Konatelia s tým boli uzročení a vyplývalo to aj zo zmluvy o právnej pomoci z 13.01.2014. V zmysle vykonaných konzultácií na úseku zamýšľanej mäsovej veľkokapacitnej výroby a energetiky sa predpokladalo, že táto činnosť sa za účasti investorov začne ešte v roku 2016. Kalkulácia obrátov príjmov a ziskov z takejto činnosti sa predpokladala v rozsahu desiatok miliónov Eur ročne, aj keď nie od samého začiatku. O riešení tejto problematiky svedčí aj písomná emailová komunikácia U.. Č., žalobcu a Advokátskej kancelárie N. F.E..D.. a inými zainteresovanými. Podľa žalobcu by sa táto emailová komunikácia s určitými problémami možno aj dala vyhľadať, ak nebola zničená opakovanými útokmi hackerov a vírusmi na sieť advokáta, ktoré opakovane poškodzovali elektroniku a dokumentáciu. Vyhľadanie bude náročné, ale nie je úplne vylúčené, ak si to bude oprávnená osoba dostatočne dôvodne chcieť preverovať a nepôjde o šikanu, ale o zásadnú podmienku. Toto je možné vyhľadávať aj u obchodných partnerov spoločnosti úpadcu. Žalobca znovu poukázal na zmluvu o právnom zastúpení zo dňa 13.01.2014, z ktorej vyplýva, že konatelia prenesú za spoločnosť a za seba osobne na generálneho splnomocnenca U.. P. Č. všetky oprávnenia v celom rozsahu. Zámerom bolo to, aby sa predišlo nedorozumeniam v prípade možnosti rôznych postojov konateľov v otázkach týkajúcich sa spoločnosti. Rovnako podmienkou právnej pomoci zo strany žalobcu bolo, aby spoločnosť nepoužívala iných advokátov, ktorí by prípadne mohli konať v rozpore s našimi zámermi a tieto eliminovať a prekaziť, alebo škodiť. Z toho dôvodu boli aj sprísnené podmienky na vypovedanie plných mocí a zmluvy o právnej pomoci, lebo od samého začiatku bolo jasné, že právna pomoc bude vykonávaná v prvých rokoch bez finančných požiadaviek a tieto sa platobne posunú do obdobia, keď spoločnosť spustí činnosť a zabezpečí finančné prostriedky, ktoré budú použité na platenie právnych služieb. Išlo o úplne reálne ambície podložené aktivitou U.. Č. a kancelárie žalobcu. Za nezmyselné označil tvrdenie L.. V., že za právne služby sa má vyhotovovať faktúra a priznávať DPH a pod. tvrdenia, ktoré nemajú reálny základ a ani zákonné opodstatnenie. Pri takejto odporúčanej praxi by žalobca už v marci 2014 podával návrh na exekúciu na svojho mandanta a bolo by po podnikaní a v roku 2015 by žiadna iná právna pomoc neexistovala. Uvedený veriteľ popri tom do konkurzu vstupuje ako veriteľ za nezaplatenú neznámu právnu pomoc. Žalobca nechcel dopadnúť rovnako, a preto z jeho podnetu nedošlo k súdnej sporu, exekúcii a ani sa neusiloval o konkurz. Práve použitím zabezpečovacieho mechanizmu chcel žalobca spoločnosti úpadcu pomôcť a chrániť ju v súlade so zmluvou a sľubom a nie prispieť k jej zániku. Žalobca vyslovil názor, že s L.. U. V., uzavrel neplatnú dohodu o právnom zastúpení a plnú moc prevzal iba od P. Č., jedného z konateľov dňa 04.04.2018, lebo toto vylučovala platná zmluva so žalobcom a všetkými konateľmi. Na plnej moci sa podpísal sám ako konateľ, napriek zmluvnej prekážke, ktorá bola ustanovená v zmluve o právnej pomoci zo dňa 13.01.2014, kde sa zaviazal, že tak nesmie konať a ak bude konať, tak tieto úkony sú neplatné, lebo je to vylúčené ustanoveniami inej zmluvy, počas jej platnosti, a to až do času, kým nezanikne spôsob ako sa ustanovilo v nej. Žalobca poukázal na to, že na takýto prejav vôle konateľa P. Č. súd už v predchádzajúcom konaní reflektoval, ale nereflektoval legitímny právny úkon, ktorý nie je v rozpore s touto zmluvou o právnej pomoci zo dňa 13.01.2014, ktorým konateľka U. V. za spoločnosť uznala pohľadávku žalobcu na základe zmienek, ktoré má k dispozícii. Súd prihliadal na zoznam záväzkov z 06.09.2018, ktorý neobsahuje

pohľadávku žalobcu, ale nezaoberal sa otázkou kto a kedy tento zoznam predložil a prečo nevydal legitímnu účtovnú dokumentáciu, do ktorej splnomocnenec U.. P. Č., podľa jeho informácie a uistenia, sám a za prítomnosti a súčinnosti U. V. dal zaevidovať zmenky žalobcu, ktoré sú prihlásené do konkurzu. Táto konateľka to potom plnoprávne osvedčila aj uznaním splatného dlhu. Žalobca vyslovil podozrenie, že v dôsledku nelegitímneho zvolenia nového právneho zástupcu konateľom P. Č. bolo s účtovnou evidenciou manipulované za účelom popretia pohľadávky žalobcu. Žalobca nemá oprávnenie vstupovať do evidencie spoločnosti úpadcu a ani to nerobil a nevie kto ju vedie, ale je možné že evidencia zmienek bola po dátume 04.04.2018 alebo i skôr odstránená z evidencie spoločnosti neoprávnene. Podľa žalobcu popierajúce osoby veriteľov, správca ako i súd v konaní o nepriznaní hlasovacích a iných práv nerešpektujú platný zákon 191/1950Zb. zmenkový a šekový v platnom znení (ďalej len "Zmenkový zákona"), podľa ktorého je zmenka zákonným a prevoditeľným cenným papierom a ako taká je platná a vykonateľná, kým ju nevyhlási súd v riadnom konaní za neplatnú. Riešenie predbežnej platnosti, alebo relatívnej platnosti je vylúčené práve režimom zákona. Ku zmenke sa nepredkladajú do žiadneho konania, ani do konkurzného konania žiadne spisy a ani papiere ani dokumentácia a popis a podobne, s výnimkou dokladu tretej osoby o nadobudnutí zmenky. Zmenku je možné predať tretej osobe alebo ju previesť na rad osôb. Ak bude chcieť vyhlásiť niekto zmenku za neplatnú, bude musieť viesť o tom legitímne súdne konanie a poskytnúť rozhodnutie, a je nemysliteľné, aby si toto niekto mohol zariadiť nejakým svojím podaním, v ktorom vyjadrí svoj názor. Zmenku nemožno osvedčovať súpisom vykonaných prác, ako sa to snaží presadiť správca a popierajúci veriteľ. Zmenka buď je alebo nie je. Nemôže byť podmiennečne platná alebo neplatná. Zmenka sa stáva neplatnou iba na základe právoplatného rozsudku v mene republiky. V tomto konaní sa nemá skúmať ani kauzálny dôvod zmenky. Napriek tomu kancelária eviduje činnosť zmenečného veriteľa v prospech zmenečného dlžníka v konaniach vedených napr. pod č. spisov: C07/2014, C20/2015, C09/2015, C07/2016, C 06/2016, C 05/2016, C 03/2016 . Ide o mnohomiliónové položky. Okrem toho sú tu aj správne konania, ale najmä poradenská podnikateľská a ekonomická činnosť. V záujme zachovania obchodného tajomstva žalobca považuje za neprípustné, aby pre potreby tohto konania a popierajúcich osôb zverejňovať uvedené spisy. Tieto spisy korešpondujú so spismi na súdoch a na finančných orgánoch. Existenciu vecí si môže súd overiť priamo v súdnych registroch. Podľa žalobcu zmenka nemusí byť zaevidovaná v účtovníctve, lebo je len jedna a do tohto sa zaúčtuje iba v okamihu, ak sa jej majiteľ prihlási so zmenkou na platenie, čo žalobca ako konkurzný veriteľ urobil, a tým splnil všetky zákonné predpoklady. Zmenka nie je papier, ani uznanie dlhu, ani súpis prác, ale cenný papier, ktorý podlieha osobitnému zákonnému režimu. Zmenka sa neosvedčuje, lebo na to nie je zákonný podklad. Zmenka existuje alebo neexistuje a má mať kauzálny základ. Tento sa osvedčuje iba vyhlásením vystaviteľa zmenky, ak je to potrebné, ale nie je oprávnený ho skúmať okrem neho žiaden popierajúci veriteľ a ani iná osoba. V tejto súvislosti tiež poukázal na vyhlásenie zákonného konateľa U. V. o tom, že spoločnosť uznáva tento dlh, preto žalobca považuje túto vec za spečatenú a uzavretú. Zdôraznil, že samotná zmluva počítá nielen so zmenkou, ale aj s vytvorením blankozmenky, ktorá sa mohla vyplniť v okamihu prihlášky pohľadávky do konkurzu a bolo by to zákonné a platné. Už v prihláške do konkurzu boli príkladmo uvedené aj niektoré súdne veci a kauzy a konania podľa čísla spisov, o ktoré sa vystavenie zmenky opiera alebo vypočítava suma. Žalobca opakovane poukázal na to, že L.. V. V. P. Č. udelená plná moc dňa 04.04.2018. P. Č. túto plnú moc podpísal tromi svojimi podpismi za použitia fotokópií neplatných plných mocí z 02.07.2010 od P. Č. R. D. U. V.. Na základe plnej moci, ktorú mu neplatne udelili všetci konatelia (dvaja ani o tom netušili), potom neplatne konal. Dňa 02.08.2018 sa súd pýtal konateľov, či L.. U. V. je právnym zástupcom úpadcu. Spoločnosť v zastúpení všetkými konateľmi nepotvrdila, že zástupcom je L.. V.. Ani nemohla. Už v zmluve z 13.01.2014 sa zaviazali na spoločné akty konatelia spoločne pod hrozbou neplatnosti. Napriek tomu L.. V. vyvíjal činnosť. Dňa 08.08.2018 U.. P. Č. odvolal plnú moc L.. V., ktorý nebol platne ustanovený za právneho zástupcu a ktorý si musí svoje pohľadávky uplatniť u toho, kto ho neoprávnene ustanovil za právneho zástupcu. Toto oznámil aj súdu. Predtým U.. Č. podal legitímne odvolanie proti konkurzu v mene všetkých konateľov a spoločnosti . Toto odvolanie nezákonne vzal L.. V. za spoločnosť späť hoci prejavoval iba vôľu jedného konateľa a to z radov podozrivých osôb. Nejde o legitímneho zástupcu, lebo to vylučuje predovšetkým zmluva z 13.01.2014, a preto je tento úkon neplatný. Neplatné je aj odvolanie plnomocenstva L.. V. voči U.. P. Č., lebo to vylučuje zmluva o generálnej plnej moci medzi úpadcom a U.. Č. z 13.01.2014 a zmluva o právnej pomoci z 13.01.2014. Na tomto právnom a zmluvnom základe je preto potrebné konštatovať, že pokiaľ neskončí platnosť zmlúv z 13.01.2014 medzi spoločnosťou L. F.E..D.. a U.. Č. na druhej strane a medzi spoločnosťou L. F.E..D.. a L.. W. X., advokátom , tak všetky úkony vykonané za úpadcu nie sú platné, lebo za neplatné ich považujú tieto zmluvy a prejavy vôle účastníkov zmluvy. V súčasnosti je jediným ustanoveným a legitímnym právnym zástupcom spoločnosti úpadcu žalobca,

a preto považuje všetky právne úkony a podania advokáta L.. V., ktorého si vybral P. Č. v rozpore so zmluvami, za neúčinné a neplatné. Z uvedeného dôvodu žalobca vzal späť všetky podania advokáta L.. U. V. podané za spoločnosť L. s.r.o. konkurznému súdu najmä späťvzatie odvolania splnomocnenca U.. P. Č. proti uzneseniu 5K/1/2018 z 12.07.2018 o vyhlásení konkurzu zo dňa 08.08.2018, odvolanie plnej moci U.. P. Č. z 10.08.2018 a podanie zo dňa 25.09.2018 adresované správcovi konkurznej podstaty, ktorým poprel pohľadávku L.. W. X. , advokátovi vo výške 1 536 376,72 Eur. Žalobca považuje popretie jeho pohľadávky za neplatné a neúčinné čím sleduje aj deklarovanie nedostatku aktívnej vecnej legitímácie popierajúceho veriteľa Belicu . Na splnenie všetkých zákonných predpokladov je potrebné iba ohlásiť že som držiteľom platného cenného papieru zmenky a že je splatný. Napriek tomu, že uznanie dlhu v dôsledku zmenky je duplicitné, považuje ho za právne účinné. Uznaním dlhu sa žalobca uistil bezprostredne po splatnosti zmenky, že spoločnosť úpadcu o jeho pohľadávke vie a eviduje ju v účtovnej evidencii a cíti sa byť viazaná. Právny úkon konateľky označil za absolútne bezchybný, platný a nie je v rozpore ani so žiadnou zmluvou a ani so zákonom, lebo tento prejav vôle je v súlade s ustanovením § 13 ods. 4 obchodného zákonníka. Spochybniť ho môže iba oprávnená osoba v súdnom konaní proti U. V. a predložením právoplatného rozsudku o neplatnosti tohto úkonu. Týmto aktom je spoločnosť nespochybiteľne viazaná. Žalobca sa považuje za oprávneného zmenečného veriteľa spoločnosti úpadcu, a to na základe zákonných zmlúv so spoločnosťou a s jej konateľmi a na základe rozsiahleho kauzálneho a dokázateľného základu. Pohľadávka bola popretá jednak neoprávnenou osobou L.. U. V., ale aj nedôvodne a z neexistujúcich alebo nezákonných dôvodov správcom. Dôvody popretia veriteľom L.. U. V. nemajú oporu ani v zákone a ani v skutkovom stave. Samotné požiadavky, ktoré spochybňujú pohľadávku žalobcu nemajú zákonný základ, alebo sú právne nerelevantné. Popierajúce úkony označil za účelov, a preto navrhol, aby odvolací súd v dôsledku neexistencie aktívnej vecnej legitímácie L.. U. V. predovšetkým posúdil všetky jeho podania za neplatné a neúčinné a aby súd vyhodnotil legálnosť prítomnosti popierajúceho veriteľa L.. U. V. v konaní a platnosť či neplatnosť všetkých prejavov vôle za úpadcu a za seba ako veriteľa vyriešil predbežnú otázku neplatnosti týchto úkonov, lebo to vyplýva zo zmluvy o právnom zastúpení so mnou zo dňa 13.01.2014, ktorá ich považuje a vyhlasuje za neplatné. S ohľadom na tieto skutočnosti žalobca navrhol, aby súd jeho žalobe vyhovel. K žalobe vo fotokópii pripojil generálnu plnú moc udelenú konateľmi úpadcu U.. P. Č. dňa 13.01.2014 (č.l. 22), Dohodu o generálnom plnomocnenstve udelenú úpadcom L.. W. X. zo dňa 19.09.2016 (č.l. 24), potvrdenie o doručení prihlášky (č.l. 27), potvrdenie úplnosti a správnosti prihlášky (č.l. 28), Dohodu o generálnom plnomocnenstve udelenú úpadcom L.. W. X. zo dňa 13.01.2014 (č.l. 29), vyhlásenie dlžníka o uznaní dlhu zo dňa 02.07.2018 (č.l. 32).

2 Dňa 12.12.2018 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie úpadcu podpísané U. V., ktorá je jedným z konateľov úpadcu (č.l. 74). V podaní konateľka spochybňuje konanie P. Č. U.. a jeho konanie v mene spoločnosti, resp. v jej mene označila za neoprávnené a neplatné.

3 Dňa 16.12.2018 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie žalovaného II, v ktorom poukázal na to, že žalobca dňa 24.08.2018 Predchádzajúcemu správcovi Úpadcu doručil prihlášku pohľadávky na predpísanom tlačive, ku ktorej boli priložené celkom štyri prílohy a to:

- a) neoverená kópia zmenky zo dňa 08.01.2018 na sumu 966.985,74 Eur (ďalej len "Zmenka 1");
- b) neoverená kópia zmenky zo dňa 08.01.2018 na sumu 419.390,98 EUR (ďalej len "Zmenka 2");
- c) neoverená kópia zmenky zo dňa 08.01.2018 na sumu 150.000,00 EUR (ďalej len "Zmenka 3"); (Zmenka 1, Zmenka 2 a Zmenka ďalej spolu len "Zmenky").

d) kópia Generálnej plnej moci zo dňa 30.06.2016 udelená Úpadcom v zastúpení konateľmi v prospech U.. P. Č., O.. XX.XX.XXXX (ďalej len "Generálna plná moc");

(ďalej len "Prihláška"). Kópiu prihlášky spolu s prílohami priložil k vyjadreniu (č.l. 115). Prihláškou si žalobca uplatnil pohľadávku v celkovej sume 1.536.376,72 Eur (ďalej len "Pohľadávka"). Ako právny dôvod vzniku pohľadávky žalobca uviedol "Nevyplatené peňažné sumy za právne zastupovanie advokátom L.. W. X. v súdnych konaniach 12C/180/2016, 1S b61/2009, 17C96/14ÚS 502/2016, 24S/4/2013, 1S/0/2014-40, 24S/68/2016, vo veciach daňovej a odvodovej činnosti L..I..M.. F..E..D.., v sumách uvedených na zmenkách vo výške: 966 985,74 Eur; 419 390,98 Eur; 150 000,00 Eur". Predchádzajúci správca a žalovaný I. pohľadávku žalobcu zapísanú v zozname pohľadávok pod poradovým číslom 8 poprel čí do právneho dôvodu a výšky v celom rozsahu. Správca označil popretie pohľadávky žalobcu žalovaným I. za dôvodné a účinné. Ako dôkaz žalovaný II. označil Oznámenie o popretí pohľadávky zo dňa 24.09.2018 (č.l. 103) a Popretie pohľadávky zo dňa 25.09.2018 (č.l. 107). Ako dôvody popretia správcu (žalovaný II.) uviedol:

- a) Pohľadávku nebolo možné porovnať s účtovnou a inou dokumentáciou úpadcu;

- b) Pohľadávku v zmysle podania úpadcu zo dňa 06.09.2018 (Predchádzajúcemu správcovi podanie doručené dňa 10.09.2018), úpadca neuznáva v celej výške z dôvodu, že ju úpadca neeviduje;
 - c) Pohľadávka nie je evidovaná v zozname záväzkov úpadcu;
 - d) žalobcom neboli predložené originály Zmeniek;
 - e) z predloženej Generálnej plnej moci nevyplýva, že U.. P. Č. je oprávnený vystaviť Zmenky v mene úpadcu;
 - f) U.. P. Č. nebol a ani nie je konateľom úpadcu a ani na základe Generálnej plnej moci nepreukázal oprávnenie vystaviť Zmenky v mene úpadcu;
 - g) z Prihlášky Pohľadávky žalobcu nevyplýva za aké právne služby boli sumy účtované, resp. aké zmluvy o poskytovaní právnej pomoci a s kým boli uzatvorené;
 - h) žalobca k Prihláške Pohľadávky nepredložil žiadne iné prílohy okrem fotokópií Zmeniek a Generálnej plnej moci;
 - i) či Zmenky boli vystavené v súlade s advokátskym poriadkom a či žalobca aj fakturoval úpadcovi za poskytnuté služby, či si žalobca splnil všetky svoje daňové povinnosti; (ďalej len "Dôvody popretia správcom").
- Žalovaný 1 poprel Pohľadávku žalobcu z nasledovných dôvodov:
- a) žalobca nepreukázal vznik Pohľadávky voči úpadcovi
 - i. právnym dôvodom vzniku Pohľadávky je odmena žalobcu za poskytovanie právnych služieb a nie Zmenky;
 - ii. Pohľadávka nie evidovaná v účtovníctve úpadcu;
 - iii. aplikáciou zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov na formálnu legitímáciu konkretizovaného práva popretého veriteľa, nie je realizovateľný výsledok o existencii Zmeniek ako cenného papiera;
 - iv. žalobca nepreukázal právne zastupovanie úpadcu a ani vznik nároku na odmenu za poskytované služby;
 - b) Generálna plná moc je absolútne neplatný právny úkon;
 - c) Zmenky sú neplatné z dôvodu
 - i. nemožnosti dátumu vystavenia Zmeniek;
 - ii. z dôvodu vystavenia Zmeniek neoprávnenou osobou; (ďalej len "Dôvody popretia Žalovaným I").

4 S poukazom na ust. § 29 ods. 6, §§ 30 ods. 2 a § 32 ods. 14 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom ku dňu začatia konania (ďalej len ZKR") a vzhľadom na podanú žalobu Žalobcu (najmä s poukazom na rozsiahle nové právne ako aj skutkové tvrdenia Žalobcu neuvedené v Prihláške Pohľadávky), na základe ktorej bolo začaté Súdne konanie, poukázal na predmet incidenčného konania, ktorým je preskúmanie dôvodnosti popierajúceho úkonu oprávnenej osoby vykonaného na základe skutočností uvedených veriteľom v prihláške pohľadávky. Predmetom incidenčného konania tak nie je preskúmanie dôvodnosti a vzniku pohľadávky popretého veriteľa v celom rozsahu, ako by tomu bolo v prípade riadneho civilného súdneho konania o zaplatenie pohľadávky veriteľa. S poukazom na vyššie citované ustanovenia ZKR a ustálenú rozhodovaciu prax súdov, žalovaný II. namieta príпустnosť akýchkoľvek nových skutočností a listín predložených alebo tvrdných žalobcom v podanej žalobe, ktoré neboli uvedené alebo priložené v Prihláške Pohľadávky žalobcu. Úkon popretia Pohľadávky vykonaného tak Žalovaným 1 ako aj Predchádzajúcim správcom, bol uskutočnený ku dňu popretia Pohľadávky žalobcu, a to na najmä na základe skutočností uvedených a listín predložených žalobcom v Prihláške. Predmetom tohto konania by teda s poukazom na vyššie uvedené malo byť výlučne len preskúmanie opodstatnenosti popretia Pohľadávky žalobcu na základe Dôvodov popretia správcom a Dôvodov popretia žalovaným I, a to výlučne len vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu uvedených v Prihláške Pohľadávky žalobcu a k nej priloženým listinám.

5 K argumentácii žalobcu v žalobe sa žalovaný II. vyjadril chronologicky podľa jednotlivých bodov žaloby. Tvrdenie žalobcu, že nie je platiteľom DPH žalovaný II. označil za nepravdivé, nakoľko z verejne dostupného internetového portálu Finančnej správy Slovenskej republiky (www.financnasprava.sk), kde je vedený zoznam daňových subjektov registrovaných pre daň z pridanej hodnoty vyplýva, že L.. W. X. je registrovaný ako platca dani z pridanej hodnoty v zmysle ust. § 7a zákona č. 222/2004 Z.z o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len "ZoDPH"). Ako dôkaz žalovaný označil lustráciu zo zoznamu daňových subjektov registrovaných pre DPH. K tvrdeniu žalobcu, že "do vyhlásenia konkurzu nedošlo k žiadnej fakturácii" žalovaný II. poukázal na ust. § 19 ZoDPH, v zmysle ktorého daňová povinnosť vzniká okamihom dodania služby. K bodu 4 žaloby, v ktorom sa žalobca vyjadruje k popretiu Pohľadávky z dôvodu nepredloženia účtovníctva úpadcom Predchádzajúcemu správcovi a

zároveň deklaruje, že Zmenky nemajú byť súčasťou účtovníctva úpadcu, žalovaný II. uviedol, že je síce pravdou, že popretie Pohľadávky z dôvodu nemožnosti porovnať Pohľadávku s účtovnou a inou dokumentáciou úpadcu nie je v zmysle ust. § 32 ods. 1 ZKR prípustné, avšak toto platí výlučne len v tom prípade, ak by predmetná skutočnosť bola jediným dôvodom na popretie Pohľadávky, čo však nie je tento prípad a teda popretie Pohľadávky aj z tohto dôvodu je právne relevantné. V konkrétnom prípade je vzhľadom na rozsah popierajúceho úkonu Predchádzajúceho správcu a aj žalovaného I. zrejmé, že vo vzťahu k popretej Pohľadávke existuje viacero dôvodov, ktoré aj samostatne odôvodňujú dôvodnosť popretia Pohľadávky. K tvrdeniu žalobcu, že Zmenky sa vyhotovujú len v jednom exemplári a teda nemajú teda byť súčasťou účtovníctva úpadcu, žalovaný II. uviedol, že originály Zmieniek musia byť súčasťou účtovníctva okamihom ich uplatnenia voči zmenečnému dlžníkovi (uvedené je nevyhnuté aj z toho dôvodu, aby po ich úhrade nedošlo k ich prevodu na ďalší subjekt), čo potvrdzuje aj sám žalobca (viď bod 18 Žaloby). Zároveň tak ako aj sám žalobca uvádza, Zmenky boli vystavené ako záruka za odmenu žalobcu za právne zastupovanie úpadcu. Z uvedeného dôvodu by sa minimálne v účtovníctve žalobcu, ale aj v účtovníctve úpadcu mali nachádzať jednotlivé nároky žalobcu, t.j. odmeny žalobcu za jednotlivé súdne konania, resp. za jednotlivé právne úkony. Žalovaný II. uviedol, že Zmenky, ako zabezpečovací prostriedok, nie sú preskúmateľné z pohľadu overenia dôvodnosti výšky sumy, na ktoré sú vystavené, t.j. nie je na ich základe možné dospieť k nespochybniteľnému záveru o tom za aké právne služby, v akých konaniach, na základe akého právneho titulu a v akej výške si žalobca uplatňuje nárok na odmenu z titulu poskytnutia právnych služieb voči úpadcovi, najmä za stavu, kedy je sporná v zásade celá žalobcom tvrdená odplata za poskytnuté právne služby. K spochybneniu zoznamu záväzkov úpadcu, oprávnenia P. Č. ako konateľa úpadcu a zároveň platnosti splnomocnení udelených tomuto konateľovi od ostatných konateľov žalovaný II. uviedol, že skutočnosti vo vzťahu k platnosti, resp. neplatnosti plných mocí udelených medzi konateľmi úpadcu navzájom by nemali byť predmetom skúmania v tomto súdnom konaní. Žalovaný II. k tvrdeniu žalobcu, že nevedno kým, kedy a z akého dôvodu bolo Predchádzajúcemu správcovi oznámené, že žalobca nie je veriteľom úpadcu, pričom sám uvádza, že tak bolo vykonané na základe podania zo dňa 06.09.2018, a to konateľom úpadcu P. Č. uviedol, že ide o absolútne absurdné vyjadrenie žalobcu. Je jednoznačné, že spomínané podanie bolo podané úpadcom, v mene ktorého konal konateľ úpadcu P. Č., ktorý zároveň konal aj v mene ostatných konateľov na základe plných mocí mu nimi udelených. K tvrdeniu o zneužívaní plnej moci P. Č. žalovaný II. znovu uviedol, že táto otázka nemá byť predmetom skúmania v tomto konaní, ale pre úplnosť uviedol, že mu nie je známy právny úkon, na základe ktorého by udelené splnomocnenia v prospech P. Č. zanikli a teda minimálne z tohto dôvodu je nevyhnutné považovať splnomocnenia udelené P. Č. za platné a účinné. K neplatnosti plných mocí, s poukazom na zmluvu o právnom zastúpení uzatvorenú medzi úpadcom a žalobcom žalovaný II. uviedol, že táto nebola uvedená v Prihláške Pohľadávky, a teda by nemala byť predmetom skúmania zo strany súdu. K argumentácii žalobcu týkajúcej sa pohľadávky L. V. žalovaný II. uviedol, že táto skutočnosť nemá žiaden právne relevantný význam k meritu veci. Zároveň uviedol, že mu nie je známe odkiaľ má žalobca prístup k daňovým priznaniam úpadcu, ktoré nepodliehajú zverejneniu. Žalovaný II. rovnako označil za irelevantnú argumentáciu žalobcu ohľadom podozrenia žalobcu o trestnoprávnom konaní P. Č. a nakoľko súd nie je oprávnený skúmať tieto skutočnosti v incidenčnom konaní, viac k takýmto tvrdeniam žalobcu v žalobe nebude vyjadrovať. K časti žaloby, v ktorej žalobca v súvislosti so spochybnovaním pohľadávky L. V. uvádza, že peniaze poskytnuté veriteľom L. V. neboli zaevidované v účtovníctve úpadcu, žalovaný II. vyslovil obavu o tom, odkiaľ má žalobca prístup k údajom z účtovníctva úpadcu, a prečo v prípade, ak účtovníctvom, resp. informáciami z účtovníctva disponuje, toto neodovzdal správcovi. Žalovaný II. označil vyjadrenia žalobcu, že konatelia úpadcu neprišli s predmetnou sumou do styku za irelevantné, pokiaľ sa žalobca nepreukáže splnomocnením na zastupovanie jednotlivých konateľov a najmä pokiaľ nepreukáže, že ide skutočne o vyjadrenia týchto konateľov. Žalovaný II. sa dôrazne ohradil voči tvrdeniu žalobcu, že žalovaný II. je "vlastným" správcom pána P. Č., L. V. a Žalovaného 1. Ide o ničím nepodložené tvrdenie žalobcu, ktoré by mohlo v súvislosti s ostatnými skutočnosťami naplniť skutkové podstaty niektorých trestných činov, čo však nie je predmetom tohto konania, preto sa žalovaný II. ďalej k tomuto tvrdeniu nebude vyjadrovať. V súvislosti s namietaním existencie pohľadávky L. V. žalovaný II. uviedol, že z účtovnej závierky nie je možné určiť, kto je veriteľom pohľadávky, ale len výšku týchto záväzkov, a teda nevie na základe akých skutočností žalobca dospieť k záveru, že pohľadávka tohto veriteľa nie je obsiahnutá v záväzkoch úpadcu. Aplikujúc logiku žalobcu o evidencii pohľadávok v účtovníctve úpadcu, tak ani sám žalobca nie je oprávneným veriteľom Pohľadávky, keďže táto nie je evidovaná v účtovníctve úpadcu, resp. nie je preukázané, že tam evidovaná je. K návrhu žalobcu na vypočutie konateľky U. V. vo vzťahu ku skutočnostiam, či by splnomocnila konateľa P. Č. na vykonanie právnych úkonov, žalovaný II. uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že splnomocnenie udelené U. V. nezaniklo, vylučuje svedkyne

označil za irelevantný k meritu veci. Podľa žalovaného II. sa žalobca týmto dôkazom snaží preukázať skutočnosti týkajúce sa pohľadávky veriteľa L. V. a nie svoju vlastnú Pohľadávku.

K tvrdeniam Žalobcu ohľadom priznávania hlasovacích práv veriteľov v konkurznom konaní žalovaný II. uviedol, že rozhodnutia súdu považuje za vecne správne a náležitým spôsobom odôvodnené a teda sa v celom rozsahu odvoláva na právne závery deklarované v predmetných rozhodnutiach, ktoré z právne relevantných dôvodov priznali, resp. nepriznali hlasovacie a iné práva spojené s popretými pohľadávkami. Ku kauze zastrešujúcej zmenky žalobca navrhol vypočuť svedka U.. P. Č., ktorý ako jediný mal mať prehľad o úkonoch vykonaných žalobcom a zároveň uviedol, že Pohľadávka žalobcu nebola v čase vystavenia Zmeniek zaplatiteľná peniazmi, a že iba vystavením Zmeniek bolo možné predísť premlčaniu Pohľadávky. S poukazom na tvrdenie žalobcu ohľadom premlčania Pohľadávky, žalovaný II. vzniesol z dôvodu opatrnosti námietku premlčania Pohľadávok a uviedol, že tak vykonal hneď pri prvom úkone, kedy sa dozvedel o možnosti premlčania Pohľadávky žalobcu, nakoľko z Prihlášky Pohľadávky nebolo možné určiť kauzu, t.j. právny dôvod vzniku Pohľadávky, ktorá bola zabezpečená Zmenkami. Žalovaný II. označil za nepravdivé tvrdenie žalobcu, že premlčaniu Pohľadávky sa dalo predísť iba vystavením Zmeniek, nakoľko žalobca s úpadcom mohli uzavrieť dohodu o uznaní dlhu (tak ako aj s niektorými inými veriteľmi) a zároveň sa dohodnúť na splátkovom kalendári, resp. dohodnúť si novú splatnosť záväzkov. Skutočnosť, že Zmenky boli vystavené splnomocnenou osobou v spojení so skutočnosťami uvedenými v popretí Pohľadávky zo strany Žalovaného I. (najmä skutočnosti týkajúce sa možnosti dátumu vystavenia Zmeniek), vzbudzuje dôvodnú pochybnosť o oprávnenosti Pohľadávky žalobcu. Žalovaný II. znovu poukázal na to, že zo strany žalobcu do dnešného dňa neboli predložené žiadne relevantné dôkazné prostriedky na základe, ktorých by žalobca jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom preukázal vykonanie právnych úkonov v mene úpadcu a zároveň, že tieto úkony vykonal riadnym spôsobom. Tvrdenia žalobcu ohľadom kauzy Zmenky označil za protirečivé, nakoľko žalobca sa na jednej strane domáha určenia Zmeniek ako perfektného cenného papiera, kedy nie je potrebné skúmať kauzu stojacu za vystavením Zmeniek, a na strane druhej sa domáha určenia, že Zmenky sú kauzálné zastrešené na základe zmluvy o právnej pomoci a vykonaných úkonov, ktoré chce preukázať výsluchom U.. P. Č.. Taktiež je potrebné poukázať na tvrdenie žalobcu, že jediným, kto vedel o vykonávaných úkonoch žalobcu bol výlučne U.. P. Č., ktorý nie je štatutárnym orgánom úpadcu, a teda možno dospieť k záveru, že účelom zastupovania úpadcu U.. P. Č., ako aj žalobcom nebolo zastupovanie záujmov úpadcu. Uvedené zároveň vzbudzuje dôvodnú pochybnosť o tom, či U.. P. Č. so žalobcom neobchádzali jednotlivých konateľov úpadcu a zároveň či U.. P. Č. nevyužíval žalobcu pre vlastné potreby, a to na náklady úpadcu (pozn. uvedené sa dá podložiť aj tým, že na Zmenkách je ako zmenečný ručiteľ úplne nelogicky uvedený práve U.. P. Č.). Žalovaný II. poukázal na to, že žalobca v bode 10 žaloby uviedol, že Generálna plná moc nebola jedinou generálnou plnou mocou, ktorá bola vystavená úpadcom v prospech U.. P. Č.. Tieto generálne splnomocnenia mal U.. P. Č. používať pri rokovaniach s obchodnými partnermi úpadcu a bankami. Žalobca ďalej uviedol, že nie je podstatné aká generálna plná moc bola uvedená na Zmenkách, resp. na základe akého splnomocňovacieho právneho úkonu bol U.. P. Č. oprávnený vystaviť a podpísať Zmenky v mene Úpadcu. Na záver tohto bodu žalobca uviedol, že všetky právne úkony konateľa P. Č. a Žalovaného I. sú neplatné, nakoľko sú vykonané v rozpore so zmluvou o právnej pomoci uzavretej medzi úpadcom a žalobcom. Žalovaný II. k týmto tvrdeniam žalobcu uviedol, že pre právne posúdenie platnosti právneho úkonu, ktorým boli vystavené Zmenky je nevyhnuté skúmať, či osoba, ktorá ich vystavila v mene úpadcu bola oprávnená konať, a to najmä, či sa pri vystavení Zmeniek preukázala riadnym splnomocnením. Vzhľadom na skutočnosť, že v znení samotných Zmeniek je uvedená Generálna plná moc, čo zároveň súhlasí aj s tvrdením žalobcu, že Zmenky boli vystavené na základe Generálnej plnej moci, ktorá bola predložená k Prihláške Pohľadávky, tak pri právnom posúdení oprávnenia U.. P. Č. vystaviť Zmenky možno posudzovať výlučne len Generálnu plnú moc a žiadne iné Žalobcom deklarované splnomocnenia. Zároveň Správca uvádza, že v prípade, ak sa Žalobca domáha toho, že Zmenky boli vystavené na základe iného splnomocňovacieho právneho úkonu, mal tak povinnosť toto uviesť už v Prihláške Pohľadávky a nie dodatočne až pri podaní žaloby. S poukazom na to, že Predchádzajúci správca sa k dôvodom neplatnosti Generálnej plnej moci a zároveň aj k prekročeniu rozsahu tejto Generálnej plnej moci U.. P. Č.H. vyjadril v oznámení o popretí Pohľadávky žalobcu a zároveň všetky skutočnosti sú taktiež podrobne uvedené Žalovaným I v popretí Pohľadávky, žalovaný II. v tejto otázke odkázal na skutočnosti uvedené v týchto popretiach. S ohľadom na tvrdenie žalobcu, že všetky splnomocnenia U.. P. Č.H. spotreboval pri rokovaniach s bankami a obchodnými partnermi úpadcu žalovaný II. uviedol, že na základe tohto tvrdenia vzniká dôvodná pochybnosť o tom, či žalobca skutočne vykonával služby v rozsahu deklarovaným v tejto žalobe, keď podľa jeho tvrdení na rokovaniach s tretími osobami v mene úpadcu vystupoval U.. P. Č.. K tvrdeniam žalobcu o neplatnosti právnych úkonov P. Č. v mene úpadcu na základe riadne udelených plných mocí ostatnými konateľmi v

prospech P. Č. žalovaný II. uviedol, že ide opätovne o protichodné tvrdenia samotného žalobcu, kde na jednej strane sa domáha, že na základe udelených splnomocnení bol oprávnený v mene úpadcu konať U.. P. Č. a na strane druhej, keď ide o iný subjekt, namieta platnosť týchto úkonov z tohto titulu, že boli vykonané na základe udeleného splnomocnenia. Aplikujúc vyššie uvedenú argumentáciu žalobcu vo vzťahu k jeho Pohľadávke, tak sám žalobca uznáva neplatnosť Zmienek nakoľko tieto boli vystavené splnomocnenou osobou a neboli vystavené všetkými tromi konateľmi úpadcu. S poukazom na ust. § 133 ods. 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len "ObZ") žalovaný II. uviedol, že obmedziť oprávnenie konať v mene spoločnosti môže jedine spoločenská zmluva a teda s poukazom na tvrdenia žalobcu, že konateľ P. Č. nemohol konať v mene úpadcu na základe zmluvy o právnej pomoci uzavretej medzi úpadcom a žalobcom sú v rozpore s citovaným ustanovením § 133 ods. 3 ObZ. Z uvedeného vyplýva, že zmluva o právnej pomoci zo dňa 13.01.2014 je v rozpore s ust. § 133 ods. 3 ObZ, nakoľko obmedzuje práva konateľov konať v mene úpadcu. Žalovaný II. tiež poukázal na to, že zmluva o právnej pomoci zo dňa 13.01.2014 uzavretá medzi Úpadcom a Žalobcom nebola predložená a ani uvedená v Prihláške Pohľadávky a teda nemôže byť predmetom preskúmania v tomto konaní. K časti žaloby, v ktorej sa žalobca zaoberá zánikom zmluvy o právnej pomoci zo dňa 13.01.2014 uzavretej medzi úpadcom a žalobcom žalovaný II. uviedol, že zánik tejto zmluvy nemá žiaden právne relevantný vzťah k meritu veci a zároveň, že uvedená zmluva nebola súčasťou Prihlášky Pohľadávky, preto nepovažoval za potrebné sa bližšie k uvedeným skutočnostiam vyjadrovať. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu v bode 13 žaloby žalovaný II. poukázal na rozporuplnosť tvrdení žalobcu, kde na jednej strane sa domáha neplatnosti akýchkoľvek splnomocnení udelených úpadcom, resp. konateľmi úpadcu, a to vzhľadom na zmluvu o právnej pomoci zo dňa 13.01.2014 uzavretú medzi úpadcom a žalobcom a na strane druhej sám deklaruje, že aj keď mal vedomosť o týchto splnomocneniach udelených po uzatvorení spomínanej zmluvy, tieto splnomocnenia žiadnym spôsobom nerozporoval. Z uvedeného je zjavné, že vo vzťahu k neplatnosti splnomocnení ide o účelové tvrdenia žalobcu. Tvrdenia žalobcu podľa žalovaného II. opätovne nastolujú otázku, či žalobca vôbec vykonával nijaké právne úkony v prospech úpadcu a ak áno tak, či tieto úkony boli vykonané riadnym a odborným spôsobom, nakoľko ak žalobca teraz spochybňuje splnomocnenia vystavené úpadcom a konateľmi počas doby platnosti zmluvy o právnej pomoci zo dňa 13.01.2014, pričom zároveň potvrdzuje, že tieto splnomocnenia mu boli aj doručené (teda ich mal fakticky k dispozícii), tak prečo ich obsah neupravil v momente kedy sa s nimi reálne oboznámil. Taktiež tu žalobca potvrdzuje aj to, že už pri poskytovaní právnej pomoci pri tak jednoduchom právnom úkone ako je príprava splnomocnenia v prospech úpadcu, žalobca nekonal a teda neposkytoval právne poradenstvo v rozsahu a v kvalite, na ktorú sa zaviazal na základe zmluvy o právnej pomoci zo dňa 13.01.2014. K nutnosti preskúmania Generálnej plnej moci ako splnomocnenia, na základe ktorého boli vystavené Zmenky, sa už Správca vyjadril v predchádzajúcej časti vyjadrenia. Žalovaný II. poukázal na vyjadrenia žalobcu v bode 14 žaloby, ktorými žalobca znovu potvrdil, že sám konal v rozpore so zmluvou o právnej pomoci zo dňa 13.01.2014, keď na jednej strane tvrdí (a aj sa toho domáha), že je jediným výhradným generálnym právnym zástupcom úpadcu a nikto iný ním byť nemôže a na strane druhej deklaruje, že na základe jeho výslovnej požiadavky právne poradenstvo poskytovala aj advokátska kancelária N. s.r.o. Uvedené tvrdenie žalobcu tiež potvrdzuje domnienku správcu, že právne poradenstvo nebolo úpadcovi žalobcom poskytované v rozsahu a v kvalite akú deklaruje žalobca. K tvrdeniu žalobcu, že Generálna plná moc bola vyhotovená podľa predlohy všeobecnej plnej moci žalobcu podľa žalovaného II. znovu deklaruje skutočnosť, že úpadcovi neposkytoval právne poradenstvo v rozsahu a v kvalite na akú sa zaviazal. Zároveň žalobca tvrdí, že splnomocnenia mu boli vždy odovzdané a teda mohol sa s nimi reálne oboznámiť, preto je teda otáznave, ako mohol žalobca pri dodržaní odbornej starostlivosti ponechať znenie Generálneho splnomocnenia v takom znení ako je uvedené v Generálnej plnej moci. Žalobca tvrdí, že suma na ktorú boli vystavené Zmenky, bola žalobcom vopred vyčíslená, ale správcovi toto vyčíslenie predložené nebolo. V súvislosti s otázkou vedenia účtovníctva úpadcu žalovaný II. poukázal na rozporuplné tvrdenia žalobcu, keď na jednej strane tvrdí, že účtovníctvo bolo vedené konateľkou U. V., resp. nevie kým bolo vedené (viď bod 7, 16 žaloby) a následne tvrdí, že účtovníctvo úpadcu viedol U.. P. Č., pričom zo žiadneho dokladu nevyplýva, že by bol U.. P. Č. oprávnený viesť účtovníctvo. K tvrdeniam žalobcu ohľadom dôvodov udelenia generálnej plnej moci Mgr. P. Č. žalovaný II. uviedol, že týmito vyjadreniami žalobca deklaruje, že cieľom bolo previesť všetky právomoci konateľov úpadcu na U.. P. Č., čo označil ako očividné obchádzanie zákona, nakoľko túto situáciu bolo možné vyriešiť napr. prevodom obchodných podielov jednotlivých spoločníkov (konateľov) na U.. P. Č.. Zároveň v danom okamihu mal žalobca pri výkone svojej činnosti postupom s odbornou profesijnou činnosťou na toto úpadcu upozorniť a k tomuto aj zároveň vykonať nevyhnutné právne úkony v prospech úpadcu, čo však nevykonal a zároveň aj takýto nezákonný postup odsúhlasil. Uvedené potvrdzuje, že žalobca neposkytoval právne poradenstvo úpadcovi v rozsahu a v kvalite, na ktorú sa zaviazal.

Zároveň o skutočnosti, že išlo o úmyselné obchádzanie zákona, a to počas právneho poradenstva poskytovaného žalobcom svedčí aj to, že účelom splnomocnenia v prospech U. P. Č. bolo de facto obmedzenie práva či i len jedného konateľa (je jedno ktorého) vyjadriť nesúhlasné stanovisko s právnym úkonom zaväzujúcim spoločnosť. Žalobca si opätovne protirečí vo svojich vlastných vyjadreniach, kde na jednej strane deklaruje, že mal byť a aj je jediným právnym zástupcom, pričom na strane druhej uvádza, že advokátska kancelária N. s.r.o. bola dožiadaná o poskytovanie právnej pomoci na základe jeho vlastnej požiadavky. V súvislosti s otázkou momentu vzniku povinnosti platiť DPH žalovaný II. poukázal na ust. § 10 ods. 2 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v zmysle neskorších predpisov (ďalej len "ZoU), v zmysle ktorého v spojení so ZoDPH je jednoznačné, že povinnosť vyfakturovať za poskytnuté služby a následnej aj priznať a doviesť DPH sú zákonnými povinnosťami žalobcu. K tvrdeniam žalobcu obsiahnutých v bode 16 žaloby žalovaný II. uviedol, že žalobca si opätovne protirečí vo svojich vyjadreniach, kde na jednej strane sa domáha určenia, že plné moci udelené úpadcom, resp. konateľmi sú neplatné s poukazom na zmluvu o právnej pomoci zo dňa 13.01.2014 a na strane druhej Generálnu plnú moc považuje za platnú a účinnú. Žalovaný II. vylovil názor, že nie je možné zákonným spôsobom obmedziť oprávnenie konateľov konať v zmysle ust. § 133 ods. 3 ObZ inak ako len spoločenskou zmluvou, resp. rozhodnutím valného zhromaždenia a teda domáhať sa neplatnosti právneho úkonu z dôvodu, že konateľ úpadcu nebol oprávnený konať s poukazom na uvedenú zmluvu o právnej pomoci zo dňa 13.01.2014 je absurdné. V otázke uznania Pohľadávky zo strany U. V. žalovaný II. odkázal na názor prezentovaný súdom, a to v tom rozsahu, že konateľka U. V. žiadnym spôsobom nepreukázala oprávnenie konať aj v mene ostatných konateľov a teda vzhľadom na spôsob konania spoločnosti (musia konať všetci traja konatelia spoločne), nemožno jej právny úkon považovať za platný a účinný. V tomto smere je potrebné poukázať na to, že rozdiel medzi podaním U. V. na základe ktorého mala uznať Pohľadávku žalobcu a medzi podaním P. Č., ktorým predložil zoznam záväzkov úpadcu je v tom, že na rozdiel od U. V. P. Č. disponoval splnomocneniami od ďalších konateľov a teda konal v mene všetkých troch konateľov úpadcu tak ako si to stanovili v spoločenskej zmluve. Žalovaný II. vyslovil pochybnosti o tom, ak Mariana Badányová, ktorá viedla účtovníctvo úpadcu, toto do dnešného dňa nepredložila správcovi a taktiež je otázne ako môže P. Č. manipulovať s účtovníctvom úpadcu, ktoré má viesť U. V., resp. U. P. Č.. Žalovaný II. k tvrdeniu žalobcu, že zmenku nemožno osvedčovať súpisom vykonaných prác a nemožno ani skúmať kauzálny dôvod zmenky, pričom zároveň poukazuje na jednotlivé konania, v ktorých mal vykonávať právnu a poradenskú činnosť v prospech Úpadcu, pričom uvádza, že tieto jednotlivé spisy (konania) odmieta sprístupniť s poukazom na zachovanie obchodného tajomstva, uviedol, že Zmenky neboli do dnešného dňa zo strany žalobcu predložené, a teda nedošlo k riadnemu uplatneniu Zmienek v zmysle Zmenkového zákona. K otázke skúmania kauzy Zmienek žalovaný II. poukázal na názor súdu (zrejme konkurzného), že v prípade, že sám žalobca určil kauzu, na základe ktorej Zmenky boli vystavené (Žalobca uviedol v Prihláške Pohľadávky a zároveň a v celej žalobe odkazuje na skutočnosť, že Zmenky sú kauzálné podložené) je dôvodné skúmať kauzu stojacu za vystavením Zmienek (viď bod 18 žaloby). Uvedené potvrdzuje aj samotné tvrdenie žalobcu, že Zmenky slúžili ako zabezpečovací inštitút vo vzťahu k pohľadávkam žalobcu, ktoré mali vzniknúť ako odmena za poskytované právne poradenstvo. K odkazom na konania, pri poskytovaní právnych služieb v rámci ktorých mal vzniknúť žalobcov nárok na odmenu, žalovaný II. uviedol, že na základe ich identifikácie nie je možné presne špecifikovať o aké konania ide a čoho sa týkajú. Zároveň tieto neboli označené v Prihláške pohľadávky a takže by nemali byť predmetom skúmania v tomto konaní. Vzhľadom na to, že žalobca odmieta sprístupniť tieto konania s poukazom na obchodné tajomstvo, žalovaný II. poukázal na to, že obchodné tajomstvo sa nemôže týkať Žalovaného II., resp. úpadcu, keď vlastne ide o úkony údajne vykonané v jeho prospech a na jeho účet. Taktiež s poukazom na ust. § 75 ods. 4, 5 ZKR poukázal na skutočnosť, že v prípade, ak žalobca disponuje akýmikoľvek listinami alebo dokumentmi, ktoré sa týkajú majetku úpadcu alebo môžu byť dôkazným prostriedkom pri zistení alebo zabezpečení majetku úpadcu, je povinný to oznámiť správcovi úpadcu a následne ich aj vydať. S poukazom na uvedené tvrdenia žalobcu je dôvodné predpokladať, že žalobca takýmito listinami disponuje. K bodu 18 žaloby žalovaný II. uviedol, že žalobca si opätovne protirečí vo svojich vyjadreniach, kde na jednej strane uvádza, že Zmenky nemusia byť evidované v účtovníctve úpadcu a na stranu druhú prehlasuje, že boli U. V. a U. P. Č. do účtovníctva úpadcu zaevidované (viď bod 16 žaloby). Taktiež tvrdí, že Zmenky majú byť súčasťou účtovníctva úpadcu až okamihom keď sa ako veriteľ prihlásil so Zmenkami na platenie, čo vykonal ako konkurzný veriteľ. Žalobca opätovne v rozpore so svojimi predchádzajúcimi tvrdeniami na jednej strane uvádza, že Zmenky musia mať kauzálny základ a na strane druhej sa domáha toho, že tento kauzálny základ nie je možné skúmať a ani nie je nevyhnuté, aby ho Zmenky mali (viď bod 17 Žaloby), pričom postačuje iba preloženie Zmienek na splatenie. K skutočnostiam uvedeným žalobcom v bode 19 žaloby žalovaný II. uviedol, že je právne posúdenie merita veci irelevantné, či si úpadca so

žalobcom v zmluve o právnej pomoci zo dňa 13.01.2014 dohodli alebo nedohodli možnosť zabezpečiť odmenu žalobcu aj touto formou, nakoľko ide len o konštatovanie zákonom predpokladaných možností zabezpečenia tohto záväzku. V Prihláške Pohľadávky žalobcu nie sú len príkladmo uvedené konania, na základe ktorých je uplatňovaná Pohľadávka žalobcu, ale s poukazom na slovné vyjadrenie uvedené v Prihláške Pohľadávky sú vymenované len výlučne tieto konania, a teda je jednoznačné, že Zmenky sú vystavené na kauzálnom základe výlučne len týchto konaní a žiadnych iných (v prípade, že Zmenky sú kauzálne založené aj na ďalších konaniach, mali byť tieto uvedené v Prihlášky Pohľadávky). Vo vzťahu k namietnutej legitímácii žalovaného I vo vzťahu k popieraciemu prejavu žalovaný II uviedol, že podľa jeho právneho názoru, minimálne vo vzťahu k podaniu, ktorým žalovaný I poprel Pohľadávku žalobcu, nemôže žalobca toto podanie za žalovaného I vziať späť, nakoľko v danom prípade žalovaný I vystupuje ako samostatný veriteľ úpadcu a nie ako právny zástupca úpadcu. Zároveň žalobca nepoprel pohľadávky ostatných veriteľov v konkurznom konaní, a teda by nemal namietat skutočnosti, ktoré by mali byť predmetom samotného popretia pohľadávok ostatných veriteľov a nie predmetom skúmania v tomto Súdnom konaní. K skutočnostiam uvedeným žalobcom v bode 21 žaloby žalovaný II. uviedol, že žalobca sa na jednej strane domáha neplatnosti úkonov vykonaných konateľom P. Č. (nehovoriac o tej skutočnosti, že konateľ P. Č. vykonáva úkony v mene Úpadcu aj v mene ostatných konateľov Úpadcu na základe riadne udelených splnomocnení) a na strane druhej uvádza, že úkony vykonané iba výlučne konateľkou U. V. sú platné a účinné, pričom konanie tejto konateľky nie je v rozpore so žiadnou zmluvou ani zákonom. V nadväznosti na to žalovaný II. zdôraznil, že v mene úpadcu môžu konať výlučne len traja konatelia spoločne, čo si určili v spoločenskej zmluve a týmto v zmysle ust. § 133 ods. 3 ObZ obmedzili, resp. upravili spôsob konania v mene spoločnosti úpadcu. Vzhľadom na skutočnosť, že uznanie Pohľadávky žalobcu bolo vykonané len jedným z konateľov, nemožno toto uznanie považovať za platné a účinné. V závere vyjadrenia žalovaný II. navrhol, aby súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a U.. P. Č., s tým, že nie je v jeho možnostiach zabezpečiť účasť tohto svedka na pojednávaní v prípade, že súd navrhovaný dôkaz vykoná. Zhrnúc svoje tvrdenia žalovaný II. označil žalobu za nedôvodnú, zmätočnú, v mnohých skutkových tvrdeniach vo vzťahu k meritu za právne irelevantnú a s poukazom na petiu žaloby aj za neprípustnú, preto navrhol, aby súd žalobu žalobcu zamietol.

6 Dňa 17.12.2018 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného I., ktorý sa rovnako vyjadroval k žalobe chronologicky podľa jednotlivých bodov žaloby. Vo vyjadrení poukázal na prihlášku žalobcu do konkurzného konania, odcitoval právny dôvod vzniku, ktorý v nej uviedol žalobca. V súvislosti s vymedzením predmetu toho konania poukázal na ust. § 29 ods. 6, § 30 ods. 2 a § 32 ods. 14 ZKR a v nadväznosti na to aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Obdo/70/2016 zo dňa 30.01.2017, z odôvodnenia ktorého vyplýva: "Úlohou incidenčného konania nie je potom opätovné preskúmavanie uplatnenej pohľadávky súdom, pretože to je úlohou správcu. Účelom incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obstoí alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená. Incidenčné konanie nie je konaním, v ktorom by veriteľ uplatňoval svoju pohľadávku proti dlžníkovi a v ktorom by tak predmetom kognície konajúceho súdu mal byť celý právny vzťah medzi nimi v celej jeho šírke a hĺbke." S ohľadom na uvedené žalovaný I. namietol prípustnosť akýchkoľvek tvrdení a predložených listín žalobcom v súdnom konaní, ktoré neboli uvedené alebo predložené spolu s prihláškou Pohľadávky, nakoľko tieto mal Žalobca povinnosť uviesť a zároveň doložiť už pri podaní prihlášky Pohľadávky, pričom prihlášku Pohľadávky nemožno opraviť a ani doplniť, a teda predmetom tohto konania majú byť len tvrdenia a skutočnosti, ktoré žalobca uviedol a predložil v prihláške Pohľadávky voči tvrdeniam uvedeným v popierajúcich úkonoch Žalovaného 1 a Predchádzajúceho správcu úpadcu. Podľa žalovaného I. sa žalobca v žalobe majoritne zaoberá skutočnosťami (napr. pohľadávkou veriteľa L. V.a), ktoré nemajú právne relevantný význam vo vzťahu k dôvodom popretia uvedeným v Popretí Pohľadávky, pričom neuviedol žiadne také právne skutočnosti, ktoré by vyvracali dôvody popretia Pohľadávky, preto označil žalobu za nedôvodnú a zmätočnú. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaný I. poprel jeho Pohľadávku na základe neexistujúceho skutkového stavu alebo bez uvedenia skutkového stavu sa žalovaný I. vyjadril, že pri popieraní Pohľadávky nevychádzal z účtovnej dokumentácie úpadcu, ale z úpadcom predložených zoznamov záväzkov zo dňa 21.06.2018, 06.08.2018 a 06.09.2018, z ktorých vyplýva, že úpadca Pohľadávku žalobcu neeviduje. K otázke týkajúcej sa DPH žalovaný I. uviedol, že zo zoznamu daňových subjektov registrovaných pre DPH zverejneného na webovej stránke finančnej správy www.financnasprava.sk a rovnako tak aj z údajov dostupných na internetovej stránke www.finstat.sk vyplýva, že žalobca je v zmysle § 7a Zákona o DPH registrovaným platiteľom DPH. V prípade, ak by teda žalobca skutočne mal Pohľadávku voči úpadcovi z titulu ním poskytnutých právnych služieb, daňová povinnosť by mu vznikla už okamihom dodania služby,

t.j. okamihom vykonania právneho úkonu. V prípade, ak by žalobca prijal odplatu za dodané služby až titulom zabezpečovacích Zmieniek, nemalo by to žiaden vplyv na povinnosť žalobcu zaplatiť daň. Daň z pridanej hodnoty by v danom prípade predstavovala 20% z uplatňovanej Pohľadávky, čo predstavuje sumu vo výške 307.275,34 Eur (v prípade, že Pohľadávka je uplatňovaná bez DPH), resp. sumu vo výške 256.062,77 Eur (v prípade, že Pohľadávka je uplatnená s DPH). Vzhľadom na vyššie uvedené vzniká dôvodná pochybnosť o tom, že zo strany Žalobcu bola táto splatná daň aj priznaná a zaplatená príslušnému správcovi dane. V prípade, ak žalobca túto splatnú daň neuhradil, je zrejme, že žalobcom prihlásená Pohľadávka nikdy nevznikla. Žalovaný 1 ďalej uviedol, že nespochybňuje tvrdenie žalobcu o Zmenkách ako cenných papieroch, avšak poukazuje na dôvod popretia Pohľadávky uvedený v Popretí Pohľadávky, a to: "aplikáciou zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov (ďalej len "Zmenkový zákon") na formálnu legitimáciu konkretizovaného práva popretého veriteľa, nie je realizovateľný výsledok o existencii Zmieniek ako cenného papiera." K otázke oznámenia neevidenci pohľadávky žalobcu v účtovníctve úpadcu žalovaný I. uviedol, že vyjadrenie úpadcu zo dňa 06.09.2018 a k nemu priložený zoznam záväzkov zo dňa 06.09.2018 bol riadne podpísaný všetkými tromi konateľmi úpadcu, pričom konatelia U. V. a P. Č. tento zoznam podpísali v zastúpení P. Č., ktorý ich zastupoval na základe plnomocenstiev zo dňa 02.07.2010. Podpisy oboch splnomocňujúcich konateľov na predmetných splnomocneniach boli úradne osvedčené. Žalovaný I. zároveň namietol prípustnosť preskúmania žalobcom uvedenej zmluvy v tomto súdnom konaní, nakoľko táto nebola súčasťou prihlášky Pohľadávky. K tvrdeniam žalobcu o falšovaní listín a konaní P. Č. žalovaný I. uviedol, že tieto skutočnosti nie sú právne relevantné k meritu veci a poukázal na to, že nie je zrejme, akým spôsobom mohol konateľ P. Č.H. sfalšovať účtovníctvo Úpadcu, ktoré bolo vedené výlučne konateľkou U. V. Vyslovil tiež názor, že podozrenia žalobcu nie sú preskúmateľné súdom v tomto konaní a tieto skutočnosti označil žalovaný I. za irelevantné k meritu veci. K tvrdeniam žalobcu ohľadom pohľadávky veriteľa L. V. žalovaný I. uviedol, že premetom tohto konania nie je skúmanie tejto pohľadávky, a preto sa ďalej nebude vyjadrovať k uvedeným skutočnostiam, a to aj napriek tomu, že sú uvedené v ďalšom texte žaloby. Žalobca sa podľa názoru žalovaného I. snaží poukázaním na pohľadávku iného veriteľa odvrátiť pozornosť od jedinej skutočnosti, ktorú je možné skúmať v tomto konaní, a to existenciu ním prihlásenej Pohľadávky. Žalovaný I. označil tvrdenia žalobcu ohľadom existencie, resp. neexistencie jeho pohľadávky účelové a ničím nepodložené tvrdenia, ktorými sa žalobca snaží odvrátiť pozornosť od merita prejednávanej veci, čo je potvrdené najmä tou skutočnosťou, že aj napriek zákonnej možnosti žalobcu poprieť pohľadávku žalovaného I, žalobca pohľadávku žalovaného I. nepoprel, a to ani len v časti. K navrhovanej výpovedi konateľky U. V., vzhľadom na skutočnosti, ktoré sa majú preukázať jej výpoveďou, žalovaný I. uviedol, že tieto sú vo vzťahu k prejednávanej veci nepodstatné, nakoľko splnomocnenie udelené U. V. (s notársky overeným podpisom) do dnešného dňa nezaniklo. Namietol vykonanie takéhoto dôkazu, nakoľko k meritu veci nemá žiadnu relevanciu a takýto postup súdu by bol porušením zásady hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania. Žalovaný k bodu 8 žaloby uviedol, že žalobca predložil Zmluvu o poskytnutí právnej pomoci zo dňa 13.01.2014 (ďalej len "Zmluva" v príslušnom gramatickom tvare) až so žalobou, pričom v žalobe zvláštnym spôsobom a nevedno z akých dôvodov na úvod zdôrazňuje, že táto Zmluva nie je antedatovaná. Žalobca má v zmysle predloženej Zmluvy nárok buď na kombináciu podielovej a tarifnej odmeny, alebo samostatne na paušálnu odmenu. Žalobca však aj napriek predloženiu predmetnej Zmluvy nepreukázal aké právne úkony v prospech úpadcu vykonal, a už vôbec nepreukázal spôsob výpočtu žalobcom vyčíslenej odmeny, ktorá predstavuje Pohľadávku vo výške 1.536.376,72 Eur. Žalovaný I. opätovne namietol prípustnosť Zmluvy s poukazom na to, že táto Zmluva netvorila súčasť Prihlášky Pohľadávky žalobcu a ani nebola uvedená ako Právny titul vzniku Pohľadávky. Žalovaný I. prostredníctvom lustrácie internetového portálu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (www.justice.gov.sk) a prostredníctvom lustrácie internetového portálu Ústavného súdu Slovenskej republiky (www.ustavnysud.sk) identifikoval len dve zo siedmich, v prihláške Pohľadávky uvedených, súdnych konaní, a to konanie vedené na Krajskom súde v Banskej Bystrici so sp. zn. 24S/68/2016 a konanie vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. III. ÚS 502/2016. Z obsahu odôvodnenia uznesení, ktorými boli tieto konania právoplatne zastavené, t.j. Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13.06.2017, sp. zn. 24S/68/2016 a Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.08.2016, č.k. III. ÚS 502/2016 - 10, však možno dospieť k záveru, že právne služby neboli zo strany Žalobcu v týchto konaniach poskytnuté s odbornou starostlivosťou, a teda právo na odmenu za takto poskytnuté právne služby žalobcovi nepatrí. Žalovaný I. poukázal na ust. § 18 ods. 5 a § 24 ods. 6 zákona č. 586/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len "Zákon o advokácii" v príslušnom gramatickom tvare) a dodal, že zo spisových značiek konaní 1S 661/2009 a 24S/4/2013 je zrejme, že tieto konania boli začaté ešte pred uzatvorením Zmluvy, avšak v samotnej Zmluve uvedené nie sú. Tento fakt preto len prehlbuje

pochybnosti žalovaného I. o pravosti Pohľadávky žalobcu. Žalovaný I. poukázal na tvrdenie žalobcu, že poradenská činnosť bola zameraná na spustenie spoločnosti úpadcu a celých areálov do činnosti, čo malo byť zabezpečené U.. P. Č.. Z uvedeného potom vyplýva dôvodná otázka akú konkrétnu poradenskú činnosť mal vykonávať žalobca v prospech úpadcu, keď sám žalobca deklaruje, že túto činnosť vykonával U.. P. Č. a nie on. Poukazujúc na tvrdenie žalobcu žalovaný I. vyslovil pochybnosť o tom či Zmenky nie sú vystavené účelovo a po uplynutí premlčacej doby Pohľadávky, resp. po premlčaní jednotlivých nárokov z ktorých má Pohľadávka údajne vyplývať, a teda s poukazom na uvedené by sa mala skúmať aj otázka premlčania Pohľadávky a toho, či sa žalobca nepokúša vymôcť od úpadcu pohľadávky U.. P. Č. (poukazujúc aj na samotné tvrdenia Žalobcu, že U.. P. Č. vykonával úkony v mene Úpadcu), keď týmto postupom by získal lepšie poradenie uspokojenia pohľadávky, nakoľko U.. P. Č. je osobou spriaznenou s úpadcom, a teda jeho pohľadávka by sa uspokojovala v zmysle § 95 ods. 3 ZKR. V súvislosti s oprávnením U.. P. Č. na podpísanie Zmienek žalovaný I. poukázal na čl. III § 3 ods. Zmenkového zákona v spojení s ust. § 31 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len "OZ"), v zmysle ktorých splnomocnenie na podpis zmenky musí byť písomné a teda v prípade vystavenia Zmienek splnomocnenou osobou už pri podpise Zmienek musí byť vydané písomné splnomocnenie a len na základe takto vydaného splnomocnenia sa môže skúmať oprávnenie splnomocnenej osoby vystaviť Zmenky. Takýmto splnomocnením, čo vyplýva aj z textu uvedeného v Zmenkách, je Generálna plná moc. Pre právne posúdenie veci je preto nevyhnuté posúdenie konkrétnej plnej moci, t.j. plnej moci, ktorá je výslovne uvedená v texte jednotlivých Zmienek a k týmto Zmenkám aj žalobcom predložená, t.j. Generálnej plnej moci. V otázke neplatnosti Generálnej plnej moci a v nadväznosti na to vzťahujúcej sa neplatnosti Zmienek žalovaný I. odkázal na argumentáciu obsiahnutú v popretí pohľadávky žalobcu. Žalovaný 1 opätovne namietol prípustnosť skúmania akéhokoľvek iného splnomocnenia, ktoré nebolo uvedené v prihláške Pohľadávky s poukazom na ex lege determinovaný predmet incidenčného konania a zároveň namietol prípustnosť skúmania akéhokoľvek iného splnomocnenia ako Generálnej plnej moci z vyššie uvedených dôvodov. Žalovaný I zároveň dodal, že žalobca neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by vyvracali tvrdenia žalovaného I o absolútnej neplatnosti Generálnej plnej moci, resp. žalobca sa k absolútnej neplatnosti Generálnej plnej moci žiadnym spôsobom nevyjadril. V súvislosti s tvrdením žalobcu o neplatnosti právnych úkonov vykonaných P. Č. za úpadcu žalovaný I. poukázal na rozporuplnú argumentáciu žalobcu, ktorý sa na jedenej strane domáha určenia neplatnosti spomínaných právnych úkonov, ale na strane druhej uznáva akýkoľvek úkon vykonaný, čo i len jedným z konateľov Úpadcu (viď bod III.19 a III.20 tohto podania). Príslušné znenie Zmluvy týkajúce sa neplatnosti udelených splnomocnení je podľa názoru žalovaného I. absolútne neplatným zmluvným ustanovením, nakoľko obmedzuje práva konateľov konať v mene spoločnosti, čo je v rozpore s ust. § 133 ods. 3 ObZ, resp. sa na základe uvedeného vzdali práva udeliť splnomocnenie tretiemu subjektu do budúcnosti, čo je v rozpore s ust. § 574 ods. 2 OZ. Tvrdenie žalobcu je preto úplne v rozpore s príslušnými právnymi predpismi. V tejto veci nad rozsah uvedeného možno konštatovať, že takáto dohoda by žalobcovi mohla maximálne zakladať vznik práva na náhradu škody, avšak v žiadnom prípade nie neplatnosť iných právnych úkonov. Pre úplnosť žalovaný I. zdôraznil, že predmetom tohto súdneho konania nie je skúmanie platnosti, resp. neplatnosti právnych úkonov konateľa P. Č., ale určenie Pohľadávky žalobcu. S ohľadom na to, že žalobca nepoprel pohľadávku žalovaného I., tento považuje tvrdenie žalobcu o neplatnosti udeleného splnomocnenia za irelevantné a s ohľadom na ust. § 32 ods. 16 ZKR aj nedôvodné a neprípustné. Zároveň s poukazom na rozhodnutie súdu, ktorým boli žalovanému I. priznané hlasovacie a iné práva spojené s popretou pohľadávkou je jednoznačné, že sú osvedčené skutočnosti o existencii pohľadávok žalovaného I. a o ich právnom základe. Inak povedané úkony P. Č. nemôžu byť v zmysle Zmluvy neplatné, nakoľko obmedzenie uvedené v Zmluve, na základe ktorého sa Žalobca domáha neplatnosti právnych úkonov, je v rozpore s ust. § 133 ods. 3 OBZ, resp. s ust. § 574 ods. 2 OZ. K tvrdeniam žalobcu o možných spôsoboch zániku Zmluvy, ktorými sa snaží preukázať neplatnosť právnych úkonov P. Č. a na to nadväzujúcich úkonov žalovaného I, tento odkázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia s dôrazom na to, že Zmluva netvorila súčasť prihlášky Pohľadávky, preto označil tieto tvrdenia žalobcu za irelevantné. Vyjadreniami o svojpomocnom vystavovaní plných mocí konateľmi úpadcu žalobca de facto deklaruje, že bol a aj naďalej je právnym zástupcom úpadcu a taktiež bol so znením týchto splnomocnení, t.j. aj so znením Generálnej plnej moci riadne oboznámený, preto mal postupovať s odbornou starostlivosťou a splnomocnenia upraviť podľa platnej legislatívy. Pre úplnosť žalovaný I. poukázal na to, že Zmenky boli vystavené v sídle žalobcu na základe Generálnej plnej moci a teda žalobcovi ako osobe odborne spôsobilej muselo byť známe, že Generálna plná moc obsahuje právne vady, resp. ustanovenia spôsobujúce jej neplatnosť. Pochybnosti o pravosti Pohľadávky podľa žalovaného I. vzbudzujú a j tvrdenia žalobcu o tom, že právne služby, ktoré mali byť vykonávané podľa tvrdení žalobcu, ako aj podľa znenia Zmluvy

výhrade žalobcom, vykonával aj tretí subjekt. Zároveň areál, v ktorom sa nachádza predmetný bývalý mäsokombinát, a rovnako tak aj budova rozostavaného motorestu v Sielnici (Tri Duby), už niekoľko rokov chátrajú a nachádzajú sa v dezolátnom stave, ktorý sa v žiadnom prípade nepribližuje k stavu umožňujúcemu ich funkčné využitie. Minimálne areál mäsokombinátu je v stave vyžadujúcom si jeho demoláciu, aby bolo vôbec do budúcnosti možné uvažovať o ekonomickom profitovaní, avšak zjavne už v inej oblasti. Vo vzťahu k údajnému vyčísleniu rozsahu požadovanej náhrady, na základe ktorého mali byť vystavené Zmenky žalovaný I. uviedol, že toto vyčíslenie nebolo nikdy zo strany žalobcu predložené. Tvrdenia o zničenej emailovej komunikácii žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, pričom v kontexte použitých argumentov označil žalovaný I. tieto tvrdenia až za komické. Tvrdením žalobcu o účele Zmluvy uzavretej s U.. P. Č. žalobca len potvrdil, že zámerom žalobcu a U.. P. Č. bolo faktické ovládnutie úpadcu, ktoré však nebolo umožnené v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu. Z tohto dôvodu sa preto žalobca pokúša získať kontrolu nad konkurzným konaním prostredníctvom Zmieniek vystavených v mene úpadcu práve U.. P. Č., o čom svedčí aj žiadnym spôsobom nepreukázaná (nevyčíslená) výška prihlásenej Pohľadávky V súvislosti uznaním pohľadávky žalobcu konateľkou úpadcu žalovaný I. uviedol, že toto bolo spochybnené aj samotným konkurzným súdom, a to v uznesení Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 5K/1/2018 - 742, zo dňa 11.10.2018 (ďalej len "Uznesenie"), ktorým súd rozhodol, že žalobcovi nepriznáva hlasovacie práva a ďalšie práva spojené s popretou Pohľadávkou, nakoľko predmetné uznanie pohľadávky bolo podpísané v rozpore so spôsobom konania konateľov úpadcu. V súvislosti s účtovníctvom úpadcu žalovaný I. odkázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia a poukázal na protichodné tvrdenia žalobcu, ktorý najprv tvrdil, že účtovníctvo úpadcu vedie výlučne U. V. (viď bod III.5 tohto podania), potom tvrdil, že je riadené U.. P. Č. (viď bod III.13 tohto podania) a nakoniec tvrdil, že nemá vedomosť o tom, kto vedie účtovníctvo úpadcu. V argumentácii žalobcu obsiahnutej v bode 17 žaloby žalovaný I. opätovne poukázal na skutočnosti uvedené v Popretí pohľadávky s tým, že žalobca nepreukázal existenciu Zmieniek. Vo vzťahu ku kauzálnej preskúmateľnosti Zmieniek žalovaný I. odkázal aj na právny záver konkurzného súdu obsiahnutý v Uznesení, kde súd jednoznačne aj s poukazom na ustálenú judikatúru prijal rozhodnutie o tom, že Zmenky majú abstraktný charakter až do okamihu pokiaľ nie sú spojené s konkrétnym kauzálnym vzťahom, pričom tento kauzálny vzťah vymedzil sám Žalobca v prihláške Pohľadávky (viď Právny dôvod vzniku Pohľadávky). Podľa odseku 13. odôvodnenia Uznesenia: "Podľa názoru súdu neobstojí tvrdenie popretého veriteľa, že vo veci právneho zastupovania úpadcu neboli za jednotlivé právne služby vystavované faktúry, nakoľko úpadca v tom čase nedisponoval finančnými prostriedkami a faktúry by v konečnom dôsledku neboli uhradené a preto pristúpili s úpadcom k vystaveniu zmieniek za právne zastupovanie, za vykonané úkony a za predpokladané úkony aj s ohľadom na výšku uplatneným nárokov vo vedených veciach, pretože abstraktný charakter zmenky v súdnom konaní je právne relevantný len dovtedy, pokiaľ nie je spojený s konkrétnym kauzálnym vzťahom (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 11. 2008, sp. zn. 1M Obdo V9/2007). Podľa názoru súdu, v danej veci sú vystavené zmenky spojené s konkrétnym kauzálnym vzťahom. Tento kauzálny vzťah vymedzil sám popretý veriteľ, ktorý ako právny dôvod vzniku pohľadávky uviedol - "nevyplatené peňažné sumy za právne zastupovanie v súdnych konaniach", t.j. sám popretý veriteľ mal podľa názoru súdu preukázať existenciu tejto kauzy. Zmenka ako cenný papier zmenkového vzťahu je spravidla spojená s existenciou reálneho vzťahu. Inak povedané, to znamená, že je vždy vystavená na základe určitého právneho dôvodu, nejde tu o ľubovôľu vystavovateľa, ale jej vystavenie vychádza z určitého reálneho základu. A v danej veci, súd vyjadruje názor, že popretý veriteľ prihlásil do konkurzu na úpadcu pohľadávku, pričom z listín pripojených k pohľadávke nevyplýva tento právny dôvod vzniku." Ku konaniam uvedeným žalobcom v žalobe žalovaný I. uviedol, že tieto nie je možné spojiť s konaniami uvedenými v Právnom dôvode vzniku Pohľadávky a teda z dôvodu právnej istoty žalovaný I. namietol ich prípustnosť. Žalovaný I. vyslovil názor, že žalobca vymedzil konkrétny kauzálny vzťah, na základe ktorého boli vystavené Zmenky, a to konkrétne siedmymi (7) konaniami uvedenými na prihláške Pohľadávky ako Právny dôvod vzniku Pohľadávky. Vzhľadom na uvedené by sa tak preukázanie kauzy Zmieniek malo obmedziť len na preskúmanie tých konaní, ktoré boli Žalobcom výslovne uvedené v Právnom dôvode vzniku Pohľadávky. K otázke evidencie zmieniek v účtovníctve a ich predložení žalovaný I. uviedol, že osvedčenie vystaviteľa Zmieniek nie je postačujúce, nakoľko oprávnenie vystaviteľa Zmieniek je spochybnené (viď Popretie Pohľadávky), pričom žalovaný I. zároveň poukázal na ust. § 8 Zmenkového zákona a uviedol, že žalobca si vo viacerých častiach žaloby odporuje vlastnými tvrdeniami, kde raz uvádza, že Zmenky nemusia mať kauzálny základ a následne na to tvrdí, že ho musia mať. Žalobca teda súhlasí s tým, že Zmenky musia mať kauzálny základ, ale tento do dnešného dňa nepreukázal. Žalovaný I. vyslovil názor, že zoznam konaní nie je demonštratívny, ale taxatívny, nakoľko by to malo za následok nepreskúmateľnosť právneho dôvodu prihlasovanej pohľadávky, preto v prípade prihlasovania pohľadávok do konkurzu

je nutné vždy presne vymedziť a identifikovať (v kolónke "Právny dôvod") samotný právny dôvod vzniku veriteľom prihlasovanej pohľadávky. Tvrdenia Žalobcu o nepotvrdení právneho zastupovania úpadcu žalovaným I. označil tento za nepreukázané. Podaním zo dňa 08.08.2018 totiž žalobca potvrdil zastupovanie úpadcu, a to predložením súdom požadovaných listín. Navyše, podaním adresovaným súdu zo dňa 20.08.2018 potvrdil zastupovanie žalovaným I. aj samotný úpadca a vyslovil názor, že žalobca v súčasnej dobe nedisponuje platným a účinným splnomocnením na zastupovanie úpadcu. V súvislosti s argumentáciou žalobcu ohľadom platnosti uznania pohľadávky žalobcu úpadcu s odkazom na ust. § 13 ods. 4 ObZ. Žalovaný I. uviedol, že v prípade aplikácie uvedeného ustanovenia sám žalobca uznáva platnosť akéhokoľvek právneho úkonu vykonaného konateľom P. Č. a teda argumentácia žalobcu vo vzťahu k neplatnosti právnych úkonov P. Č. a na nich nadväzujúcich právnych úkonov je vzhľadom na toto tvrdenia Žalobcu irelevantná. K tvrdeniam v bode 22. a 23. Žaloby, v rámci ktorých sa žalobca domáha, aby posúdil všetky právne úkony žalovaného I za neplatné a neúčinné, žalovaný I uviedol, že s poukazom na argumentáciu žalobcu prezentovanú v predchádzajúcom bode žaloby a vzhľadom na to, že právne úkony v mene úpadcu boli vykonané konateľom P. Č. a zároveň ostatnými konateľmi, v mene ktorých konal P. Č. na základe splnomocnení, žalobca sám uznáva platnosť týchto právnych úkonov, ale podľa žalovaného I. predmetom tohto súdneho konania nie skúmanie platnosti, resp. neplatnosti právnych úkonov vykonaných P. Č. ako konateľom úpadcu. Žalovaný I. zhrnul svoje tvrdenia a poukázal na to, že:

- predmetom incidenčného konania majú byť len skutočnosti vyplývajúce z prihlášky Pohľadávky (viď článok II. tohto podania);

- popretie Pohľadávky je dôvodné, nakoľko:

- o žalobca nepreukázal existenciu Zmieniek (viď bod 1.3 Popretia Pohľadávky),

- o Generálna plná moc je absolútne neplatný právny úkon (viď bod 2. Popretia Pohľadávky);

- o dátum na Zmenkách je nemožný (viď bod 3.1. Popretia Pohľadávky);

- o Zmenky sú vystavené neoprávnenou osobou (viď bod 3.2. Popretia Pohľadávky);

- o petít Žaloby je neurčitý, nakoľko žalobca sa podanou žalobou domáha pravosti pohľadávky, a teda aj s poukazom na ust. § 32 ods. 14 ZKR sa domáha viac ako uviedol v prihláške Pohľadávky.

V závere žalovaný I. uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava dôvodov popretia Pohľadávky uvedených v Popretí Pohľadávky, pričom s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax súdov ohľadom predmetu incidenčného konania a s poukazom na skutočnosti uvedené žalobcom v žalobe, je toho názoru, že Popretie Pohľadávky je dôvodné a účinné. Zastáva názor, že žalobca aj napriek rozsiahlosti predmetnej žaloby žiadnym spôsobom nepreukázal vznik Pohľadávky a ani nevyvrátil dôvody Popretia Pohľadávky a podľa žalovaného I. Pohľadávka žalobcu tak ako bolo prihlásená nemôže byť súdom v incidenčnom konaní určená. Žalobu označil za účelovú s tým, že tvrdenia žalobcu nemajú oporu v zákone a skutkovom stave. S poukazom na uvedené žalovaný 1 navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a uplatnil si trovy konania.

7 Dňa 21.02.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného ako reakcia na podanie úpadcu podpísané U. V. (č.l. 74), v ktorom vyslovil nesúhlas s obsahom tohto podania s tým, že namietol skutočnosť, že toto podanie je urobené úpadcom, pričom poukázal na ust. § 47 ods. 5 ZKR, a preto by súd naň nemal prihliadať.

8 Vyjadrenia žalovaných súd zaslal žalovanému spolu s uznesením č.k. 28Cbi/10/2018-130 zo dňa 23.01.2019, v rámci ktorého súd postupom podľa § 167 ods. 3 CSP umožnil žalobcovi, vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaných. Podanie bolo žalobcovi doručené dňa 30.01.2019. Žalobca sa k replikám nevyjadril.

9 Na prejednanie nariadil pojednávanie na deň 23.09.2020. V predvolaní súd určil lehotu päť pracovných dní pre pojednávaním na uplatnenie prostriedkov procesnej obrany a procesného útoku, a to nielen na súde, ale aj u druhej strany sporu. Na pojednávaní zúčastnili obidve strany sporu.

10 Žalobca na pojednávaní zotrval na podanej žalobe. Poukázal na predmet tohto konania, ktorým je podľa neho určenie, že zmenky, na základe ktorých si prihlásil svoju pohľadávku existujú, sú platné, pravé a dajú sa uplatniť. Právna zástupkyňa žalovaného I. vyslovila nesúhlas s podanou žalobou s odkazom na vyjadrenie k žalobe a popretie pohľadávky. Zastáva názor, že kauzu v tomto prípade je potrebné skúmať, nakoľko žalobca ako právny dôvod prihlásenej pohľadávky uviedol nevyplatené sumy za právne služby, nie vyplatenie sumy zo zmieniek ako abstraktného právneho úkonu. Poukázala aj na totožný právny názor konkurzného súdu aj odvolacieho súdu vo veci rozhodovania o hlasovacích

právach. Vyslovila nesúhlas s názorom žalobcu o predmete konania, nakoľko ide o incidenčné konanie, predmetom ktorého nie je opätovné preskúmanie pohľadávky, ale popieracieho úkonu. S poukazom na ust. § 32 ods. 14 ZKR požiadala súd, aby súd neprihliadal na doklady predložené žalobcom po prihlásení pohľadávky neprihliadal. Tiež poukázala na to, že dodnes žalobca nepreukázal vznik a výšku pohľadávky za poskytnuté právne služby ani skutočnosť, že skutočne žalobca poskytol úpadcovi právne služby a ich rozsah. Úpadca o tejto pohľadávke neúčtuje, ani ju neeviduje medzi svojimi záväzkami. Vyslovila názor, že právne služby neboli poskytnuté s odbornou starostlivosťou a bližšie odkázala na vyjadrenie žalovaného I. k žalobe. Zastáva názor, že zmenky neboli podpísané oprávnenou osobou, nakoľko na plnej moci chýba výslovné splnomocnenie na podpisovanie zmeniek v zmysle Zmenkového zákona, preto označila zmenky za neplatné. Generálna plná moc bola prijatá žalobcom skôr, ako bolo splnomocnenie udelené splnomocniteľmi, teda neboli dodržané ustanovenia o oferte a akceptácii, pretože nie je možné platne prijať zastupovanie, ktoré ešte nebolo udelené. Tiež poukázala na to, že dátumy na zmenkách nekorešponujú s dátumami zverejnenia v Obchodnom vestníku, na ktoré sa odvolávajú, čo spôsobuje hodnovernosť dátumu vystavenia zmeniek. Popretie pohľadávky označila za dôvodné, nakoľko žalobca nepreukázal existenciu pohľadávky ani existenciu zmeniek vzhľadom na neplatnú generálnu plnú moc. Preto navrhla žalobu žalobcu zamietnuť a uplatnila si nárok na náhradu trov konania.

11 Právna zástupkyňa žalovaného II. uviedla, že sa pridrižiava vyjadrenia k žalobe a tiež uviedla, že sa stotožňuje s právnym názorom žalovaného I. Predmetom incidenčného konania je preskúmanie opodstatnenosti pohľadávky, ktorú je potrebné skúmať k dôvodom popretia a prihláške pohľadávky a listinám predloženým s prihláškou a na neskôr predložené listiny by súd nemal prihliadať. K dôvodnosti popretia pohľadávky správcu uviedla, že v právnom dôvode prihlášky pohľadávky žalobca uviedol nezaplatené peňažné sumy za poskytnuté právne služby, teda právnym dôvodom je odmena žalobcu ako advokáta za poskytnuté právne služby a nie zmenky, ako tvrdí žalobca. Povinnosťou žalobcu bolo teda predložiť dôkazy preukazujúce existenciu pohľadávky. Prílohou prihlášky však boli len zmenky a Generálna plná moc udelená U.. P. Č., preto považuje popretie pohľadávky za dôvodné, nakoľko žalobca nepreukázal existenciu pohľadávky. Žalobca nepreukázal, na základe akého právneho titulu poskytoval právne služby, teda nebolo predložené plnomocnenstvo, na základe ktorého mal žalobca poskytovať právne služby úpadcovi, ani zmluva o poskytovaní právnej pomoci, či vyúčtovanie. Samotné kópie zmeniek nepreukazujú existenciu pohľadávky. Tiež poukázala na odôvodnenie rozhodnutí vo veci rozhodovania o hlasovacích právach žalobcu, ktoré konštatovali, že kauzálny vzťah zmeniek vymedzil sám žalobca tým, keď v prihláške uviedol ako právny dôvod poskytované právnych služieb. Poukázala na rozhodnutia verejne dostupné na internete, z ktorých žalovaný II., že minimálne v štyroch konaniach zo siedmich, ktoré žalobca uviedol v prihláške, s najväčšou pravdepodobnosťou neboli právne služby poskytnuté s náležitou odbornou starostlivosťou, keď minimálne v dvoch konaniach, a to o sťažnosti na Ústavný súd SR súd konštatoval, že sťažnosť neobsahuje zákonné náležitosti. V inom konaní bolo konanie zastavené z dôvodu chýbajúcej právomoci súdu. V zmysle stavovských predpisov za takéto poskytované právnych služieb žalobcovi nevzniká právo na odmenu. V ďalších dvoch konaniach boli poskytnuté len minimálne právne služby z dôvodu späťvzatia žaloby pred prvým pojednávaním. Tieto skutočnosti vzbudzujú dôvodnú pochybnosť o tom, že by žalobcovi vznikla pohľadávka v uplatnenej výške, resp. či mu vôbec vznikla nejaká pohľadávka vzhľadom na neodbornosť poskytovaných právnych služieb. Vyslovila nesúhlas s názorom, že predmetom tohto konania je určenie platnosti zmeniek. Rovnako ako právna zástupkyňa žalovaného I. poukázala na neplatnosť generálnej plnej moci udelenej osobe, ktorá zmenky vystavila. V nadväznosti na argumentáciu o neplatnosti generálnej plnej moci právna zástupkyňa žalovaného II. poukázala skutočnosť, že U.. P. Č. bol právoplatne odsúdený a bol mu uložený trest zákazu výkonu podnikateľskej činnosti, či už vo svojom mene alebo v mene inej osoby. Táto skutočnosť má dokazovať, že U.. P. Č. nemohol platne podpísať zmenky. Tiež poukázala na to, že predložená generálna plná moc neobsahuje výslovné splnomocnenie na podpisovanie zmeniek. Zdôraznila, že v danom prípade nebola pohľadávka popretá len z dôvodu nemožnosti preskúmania pohľadávky pre chýbajúce účtovníctvo. Zotrvala na návrhu na zamietnutie žaloby a priznanie trov konania žalovanému II. Žalovaný II. na doplnenie uviedol, že uplatnenú výšku považuje za neprímeranú zvlášť, ale zároveň aj nepreukázanú. Žalobca zrejme má k dispozícii vyúčtovanie, nakoľko sumy na zmenkách sú vyjadrené až v desiatinných číslach, ale žalobca dodnes správcovi nepredložil. Zdôraznil koncentračnú zásadu, podľa žalovaného II. mal žalobca dostatok času predložiť doklady preukazujúce jeho pohľadávku, čo však neurobil. Vyslovil názor, že žalobca nijakým spôsobom nevyvrátil právnú argumentáciu žalovaných a ani na ňu nijakým spôsobom nereagoval, preto by mal súd považovať argumentáciu žalovaných za nespornú. Skúmanie kauzy zmeniek označil za nevyhnutné a správne,

nielen na rozsah porieracích argumentov, ale aj s prihliadnutím na rozhodovaciu prax a judikatúru, na ktoré žalovaný II. poukázal vo svojom vyjadrení.

12 Žalobca v reakcii na vyjadrenia žalovaných na pojednávaní poukázal na to, že zmenka je cenný papier, ktorá bola predložená na preplatenie s odôvodnením, že ide o kauzu trovy právneho zastúpenia. Nikto nenapadol platnosť zmeniek a súd nevyslovil, že by boli zmenky neplatné. Zmenky vznikli na základe zmluvy o poskytnutí právnej pomoci zo dňa 13.01.2014 v kontexte s generálnou plnou mocou a mandátnou zmluvou zo dňa 19.09.2016, z ktorej vyplýva nárok na odmenu, ktoré ustanovenie odcitoval. Ohľadom vyúčtovania ho oslovil U.. P. Č., konajúci za úpadcu na základe splnomocnenia konateľmi úpadcu. Na základe tejto skutočnosti zamestnanec O. U. vypracoval predbežné vyúčtovanie obsahujúce sumy za jednotlivé právne úkony a služby aj s úrokmi z omeškania a tento papier odovzdal U.. P. Č., ktorý sľúbil vyhotoviť zmenku. Pri vyúčtovaní sa zabudlo na služby poskytované za poradenstvo v súvislosti so spúšťaním mäsokombinátu, preto sa dodatočne vystavila nekauzálna zmenka na 150 000,-Eur. Žalobca uviedol, že ako právny dôvod prihlásenia jeho pohľadávky boli zmenky, čiastočne aj kauzálne kryté, ale bez presných vyčíslení, ktoré vyplývali len zo vzájomných dohôd a rokovaní. Vyjadrovanie sa ku kvalite poskytnutých služieb podľa neho nemá žiadny výzvam, je to len vecou dohôd medzi ním a klientom a treba vychádzať len zo zmeniek, ktoré žalobca vedené v účtovníctve a poukázal na doklady z roku 2018 a 2019, ktoré súdu nepredložil. Predložil ich pani V., ktorá ich mala zaúčtovať a ak nie sú zaúčtované, nie je to jeho vinou. Zmenky považuje za platné a je potrebné ich preplatiť. Uplatnil ich u P. V., ktorá ich síce nepreplatila, ale uznala záväzok. Označil za preukázateľné, že poskytoval úpadcovi právne služby v konaniach aj pri rokovaní. Po prednesení predbežného právneho názoru žalobca uviedol, že na preukázanie poskytovania právnych služieb považuje za potrebné vypočítať navrhovaných svedkov U.. P. Č. R. U. V. a od súdu nedostal žiadny pokyn, že má ich prítomnosť zabezpečiť. K výške prihlásenej pohľadávky žalobca uviedol, že výška pohľadávok uvedených na zmenkách nie je konečná, je konečná len ku dňu vystavenia zmeniek a k vyúčtovaniu navrhol vypočítať ako svedka koncipienta Matejku, ktorý vyhotovoval vyúčtovanie. K tvrdenému uloženému trestu zákazu podnikateľskej činnosti U.. P. Č. žalobca uviedol, že toto je osobná záležitosť U.. P. Č. a podnikanie je definované v Obchodnom zákonníku, teda toto nemá na vec žiadny vplyv. K otázke účtovníctva tiež uviedol, že to nie je podstatné, vedenie účtovníctva je záležitosťou úpadcu. Prihlásenú pohľadávku je potrebné vnímať nielen s ohľadom na vymedzené súdne konania v prihláške, ale v kontexte rozsahu vymedzenom v Generálnej plnej moci. Právna zástupkyňa žalovaného I. zdôraznila zákonnú koncentráciu konania v zmysle ust. § 32 ods. 14 ZKR, na ktorú už poukázal žalovaný I. skôr. Žalobcom navrhnuté dôkazy označila za neúčelné a irelevantné s tým, že poukázala na sudcovskú koncentráciu, preto tieto považuje tieto dôkazné prostriedky za uplatnené po sudcovskej lehote. Právna zástupkyňa žalovaného II. poukázala na to, že ani dodatočne predložené doklady nepreukazujú reálne poskytnutie právnych služieb a tým vznik prihlásenej pohľadávky. Doposiaľ teda nie je preukázaná existencia prihlásenej pohľadávky a rovnako namietla návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania. Žalovaný II. na doplnenie koncentračnej zásady poukázal na ust. § 30 ods. 2 ZKR, podanie, ktorým bola uplatnená pohľadávka, ktorá sa v konkurze uplatňuje prihláškou, nemožno opraviť ani doplniť. Konanie U.. P. Č. označil za obchádzanie zákona a využitie tohto spôsobu na vykonávanie podnikateľskej činnosti a vyslovil podozrenie, že konečným užívateľom výhod bol práve U.. P. Č.. Podľa názoru žalovaného II. by súd mal klásť väčší dôraz na formálnosť a perfektnosť úkonu žalobcu, ktorý si prihlasoval do konkurzu pohľadávku. V rámci záverečnej reči žalobca poukázal na to, že si prihlásil pohľadávku zo Zmeniek podpísaných U.. P. Č. ako riadne splnomocneným zástupcom úpadcu, a preto by mal súd určiť pravosť prihlásenej pohľadávky. Právna zástupkyňa zotrvala na svojich predchádzajúcich vyjadreniach, teda žalobca nepreukázal právny dôvod a výšku pohľadávky, a preto navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu trovy konania. Právna zástupkyňa žalovaného II. zotrvala na tom, že pohľadávka žalobcu bola popretá dôvodne, a preto navrhla žalobu žalobcu zamietnuť a priznať žalovanému II. trovy konania.

13 Súd vykonal dokazovanie listinami obsiahnutými v spise a výsluchom strán sporu na pojednávaní. Po vykonanom dokazovaní mal za nesporné skutkové tvrdenia strán sporu, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 5K/1/2018 - 186 zo dňa 06. 07. 2018, súd vyhlásil na majetok dlžníka konkurz, za správcu konkurznej podstaty ustanovil predbežného správcu L.. L. X. a veriteľov dlžníka vyzval na prihlásenie pohľadávok v lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu. Toto uznesenie bolo publikované v Obchodnom vestníku č. 133/2018 dňa 12. 07. 2018, pričom dňa 13. 07. 2018 nadobudlo vykonateľnosť. Dňa 06.11.2018 bolo v Obchodnom vestníku č. 213/2018 zverejnené rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 5K/1/2018 zo dňa 29.10.2018, ktorým súd odvolal L.. L. X., so sídlom kancelárie

U. X, XXX XX X. M., K. F. F. z správcu konkurznej podstaty úpadcu a za správcu ustanovil spoločnosť G. E., M..F., F. F. M. F. XXX, XXX XX K., K. F.X. F..

14 Vzhľadom k tomu, že incidenčné konanie je konanie vyvolané konkurzom, spravuje sa ustanoveniami ZKR v rovnakom znení ako samotné konkurzné konanie. Konkurzné konanie začalo v roku 2018, preto aj na toto konanie je potrebné aplikovať ustanovenia ZKR v znení účinnom od 01.01.2018.

15 Podľa § 32 ods. 1 ZKR, každú prihlásenú pohľadávku správca s odbornou starostlivosťou preskúma a porovná s účtovnou a inou dokumentáciou dlžníka a so zoznamom záväzkov dlžníka; správca pritom prihliadne aj na vyjadrenia dlžníka a iných osôb v rozsahu, v akom ich možno považovať za vecne preukázané a právne odôvodnené. Správca vykoná aj vlastné šetrenie s cieľom nestranne zistiť stav a dôvody spornosti prihlásenej pohľadávky. Správca prihlásenú pohľadávku poprie v spornom rozsahu, len ak pri skúmaní pohľadávky zistí, že prihlásená pohľadávka je čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva sporná v miere, ktorá odôvodňuje predpoklad, že veriteľ prihlásenej pohľadávky nebude v prípade konania o určení popretej pohľadávky úspešný. Dôvodom popretia prihlásenej pohľadávky nemôže byť len skutočnosť, že spornosť vyplýva z účtovnej dokumentácie dlžníka, vyjadrení dlžníka alebo vyjadrení osôb, ktorých záujmy môžu byť ovplyvnené záujmami dlžníka, najmä jeho súčasných alebo predchádzajúcich právnych, účtovných alebo daňových poradcov.

16 Podľa § 32 ods. 2 ZKR, prihlásenú pohľadávku je oprávnený poprieť správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky písomným podaním u správcu na predpísanom tlačive, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. Ak ide o pohľadávku orgánu, inštitúcie alebo agentúry Európskej únie, nie je možné popierať právny základ a výšku určenú orgánom, inštitúciou alebo agentúrou Európskej únie.

17 Podľa § 32 ods. 3 ZKR, pohľadávku možno poprieť

a) do 30 dní od uplynutia základnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok,

b) do 30 dní od zverejnenia zapísania pohľadávky do zoznamu pohľadávok v Obchodnom vestníku, ak ide o oneskorené prihlásenie pohľadávky.

18 Podľa § 32 ods. 5 ZKR, ten, kto pohľadávku popiera, musí popretie pohľadávky vždy zdôvodniť, pričom pri popretí výšky musí uviesť sumu, ktorú popiera, pri popretí poradia uviesť poradie, ktoré uznáva, pri popretí zabezpečovacieho práva uviesť rozsah popretia, inak je popretie neúčinné. Ak bola popretá pohľadávka čo i len čiastočne potvrdená súdom, zodpovedá ten, kto pohľadávku poprel, veriteľovi popretej pohľadávky za škodu, ktorú mu spôsobil popretím pohľadávky, ibaže preukáže, že konal s odbornou starostlivosťou.

19 Podľa § 32 ods. 9 ZKR, veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde.

20 Podľa § 32 ods. 12 ZKR, za právne zastupovanie v konaní podľa odseku 9 patrí úspešnej strane, ktorá je právne zastúpená, náhrada tarifnej odmeny podľa osobitného predpisu^{8b}) ako pri zastupovaní v exekúcii. Základom na určenie odmeny je suma prihlásenej pohľadávky a ak ide o popretie pohľadávky len čo do výšky, suma, v akej je pohľadávka sporná. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania o určení popretej pohľadávky, ak bolo konanie zastavené preto, že konkurz bol zrušený pre nedostatok majetku.

21 Podľa § 32 ods. 14 ZKR, v žalobe sa veriteľ môže domáhať určenia právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky pohľadávky, ďalej zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. V žalobe sa môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške.

22 Podľa § 32 ods. 17 ZKR, pohľadávku popretú len správcom a pohľadávku popretú veriteľom so súhlasom tohto veriteľa môže správca písomne uznať, ak o jej určení ešte nerozhodol súd. Uznáním sa popretá pohľadávka v uznanom rozsahu považuje za zistenú.

23 Medzi stranami sporu nebola sporná aktívna a pasívna legitímácia strán sporu, nakoľko žalobca si v zákonnej lehote prihlásil pohľadávku, ktoré žalovaný I. ako správca a žalovaný I. ako veriteľ popreli rovnako zákonnej lehote. Rovnako neboli medzi stranami sporné skutkové okolnosti vyplývajúce z listín, ktoré sú obsahom žaloby, a to či už znenie a obsah Prihlášky pohľadávky žalobcu, ako aj obsah a dôvody popretia pohľadávky žalobcu žalovaným I. a II., ktoré sú bližšie špecifikované na strane 10 tohto rozhodnutia. Žalobca sa podanou žalobou domáha určenia pravosti pohľadávky v konkurznom konaní na majetok úpadcu. Žaloba žalobcu pôsobí neucelene až zmätočne napriek tomu, že žalovaní v popretí pohľadávky žalobcu vymedzili rozsah incidenčného konania. Vzhľadom na zmätočnosť žaloby, čo do argumentácie, túto je potrebné rozdeliť do troch rovín, a to:

- i. Určenie právneho dôvodu vzniku pohľadávky a v nadväznosti na to otázka adstraktnej povahy zmenky,
- ii. Platnosť právnych úkonov vykonávaných tretími osobami za úpadcu, konkrétne U.. P. Č. (F..) a P. Č. (U..),
- iii. Spochybňovanie pohľadávok ďalších dvoch veriteľov úpadcu, a to L. V. a L.. U. V. (žalovaný I.).

24 S ohľadom na uvedené súd primárne považuje za potrebné poukázať na charakter incidenčného konania. V tejto otázke súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu súdnu prax, na ktorú vo svojej argumentácii poukazujú aj žalovaní. Predmetom incidenčného konania je preskúmanie dôvodnosti popierajúceho úkonu oprávnenej osoby vykonaného na základe skutočností uvedených veriteľom v prihláške pohľadávky, pričom z koncentračnej povahy konania o určenie pohľadávky vyplýva, že popretý veriteľ musí podať žalobu proti všetkým osobám, ktoré popreli jeho pohľadávku a dovoľávať sa môže len toho právneho dôvodu a výšky (príp. poradia), ktorý uviedol v prihláške. Podanou žalobou sa však žalobca domáha určenia pravosti pohľadávky na základe zmenky, hoci ako vyplýva z argumentácie žalovaných, ako aj skutočností uvádzaných súdom nižšie, pohľadávka bola prihlásená z právneho dôvodu odmeny za poskytnuté právne služby. Už samotná táto skutočnosť je podľa ustálenej súdnej praxe dôvodom na zamietnutie žaloby (viď. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obo/294/1999). V nadväznosti na spor ohľadom rozsahu preskúmania prihlásenej pohľadávky a predmetu incidenčného konania konkurzný súd tiež poukazuje na to, že je predovšetkým úlohou správcu nie súdu konajúceho v incidenčnom konaní, preskúmať prihlásené pohľadávky a podľa svojich zistení ich poprieť alebo nie, pričom nedostatok popretia má za následok ich uznanie, a tým aj účasť na uspokojovaní v konkurze. Úlohou incidenčného konania nie je potom opätovné preskúmanie uplatnenej pohľadávky súdom, pretože je to úlohou správcu. Účelom incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obstoí alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieranom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená (teda úplne alebo v určitej časti alebo v určitom poradí) (viď. Nález Ústavného súdu č. II ÚS 409/2013-49). Zhrnúc uvedené, popretie pohľadávky vymedzuje predmet incidenčného konania, preto súd považuje za irelevantnú argumentáciu žalobcu v tej časti žaloby, v ktorej sa zaoberá pohľadávkami iných veriteľov úpadcu, ktoré môže byť len predmetom incidenčného konania na preskúmanie pravosti predmetných pohľadávok a bez toho, aby žalobca preukázal právny dôvod vzniku a výšku svojej prihlásenej pohľadávky, určenie pravosti je predmetom tohto konania, takáto argumentácia nemá žiadny vplyv ani na preukázanie právne dôvodu vzniku pohľadávky zo zmenky, ani ako odmeny za poskytovanie právnych služieb. Z uvedeného dôvodu sa súd argumentáciou týkajúcou sa pohľadávok veriteľov L. V. a L.. U. V. (žalovaný I.) ďalej nebude zaoberať. Ako už súd uviedol vyššie, pre toto konanie je podstatné primárne sa vysporiadať s otázkou, z akého právneho dôvodu bola prihlásená pohľadávka žalobcu a následne podľa záveru zaoberať sa buď preskúmaním poskytnutých právnych služieb, na základe čoho mala žalobcovi vzniknúť pohľadávka alebo preskúmaním námietok žalovaných k zmenke, od ktorej žalobca odvodzuje pravosť svojej pohľadávky.

25 Z predloženej prihlášky (č.l. 115) mal súd za preukázané, že ako právny dôvod vzniku pohľadávky žalobca uviedol "Nevyplatené peňažné sumy za právne zastupovanie advokátom L.. W. X. v súdnych konaniach 12C/180/2016, 1S b61/2009, 17C96/14 ÚS 502/2016, 24S/4/2013, 1S/0/2014-40, 24S/68/2016 a vo veciach daňovej a odvodovej činnosti J.F.K. s.r.o., v sumách uvedených na zmenkách vo výške: 966 985,74 Eur; 419 390,98 Eur; 150 000,00 Eur, t. j. istina 1.536.376,72 Eur.". Z uvedeného je zrejmé, že žalobca si neuplatnil pohľadávku zo zmenky, ale gramatickým a aj logickým výkladom takto vymedzeného právneho dôvodu vzniku pohľadávky sú poskytnuté právne služby v konkrétnych konaniach, pričom vzniknuté pohľadávky má žalobca zabezpečené Zmenkami, na ktoré sa v právnom dôvode odvoláva. Predloženými zmenkami teda žalobca nepreukazuje, len odôvodňuje výšku prihlásenej pohľadávky. Napriek tomu, že žalobca určil ako právny vznik pohľadávky

prihlásenej do konkurzu na majetok úpadcu kauzu zmenky, nie samotné Zmenky, resp. plnenie zo Zmenky, k prihláške priložil len kópie Zmeniek a Generálnu plnú moc udelenú konateľmi úpadcu U.. P. Č., nehovoriac o nedostatkoch týchto listín, na ktoré správne poukazujú vo svojich vyjadreniach žalovaní, a to nielen absolútna neplatnosť Generálnej plnej moci pre obchádzanie zákona v ust. § 133 ods. 3 ObZ a porušovania zákazu vykonávania podnikateľskej činnosti, ale zároveň aj pre nedostatok Zmeniek, pri ktorých práve v predloženej Generálnej plnej moci chýba výslovné splnomocnenie U.. P. Č. na podpisovanie Zmeniek v zmysle ust. čl. III § 3 ods. Zmenkového zákona. Rovnako súd považuje za neplatné ustanovenie Zmluvy o právnej pomoci, ktoré zakazuje konateľom uzatvárať zmluvy navonok a udeľovať si plné moci navzájom. Za irelevantnú považuje súd argumentáciu žalobcu, že nebolo rozhodnuté o neplatnosti Zmeniek, preto ich treba akceptovať a pohľadávku na ich základe určiť ako dôvodnú. Súd poukazuje na to, že jedným z dôvodov popretia pohľadávky žalobcu je aj neplatnosť Zmeniek, preto súd v rámci incidenčného konania môže ako predbežnú otázku posúdiť aj platnosť zmeniek a na tom základe následne rozhodnúť o určení pravosti pohľadávky (viď. Rozsudok Najvyššieho súdu ČR 29Cdo 2600/2011, 29Cdo 2045/2010, 32Cdo 1338/2000). V tomto prípade je však otázka platnosti Zmeniek len podporným popieracím argumentom žalovaných, nakoľko títo primárne namietajú nepreukázanie právneho dôvodu vzniku pohľadávky tak, ako si ho žalobca v prihláške uplatnil. Súd sa v tejto otázke stotožňuje nielen s právnymi názormi žalovaných I. a II. vyslovených k tejto spornej otázke, ale aj s názorom konkurzného súdu a odvolacieho súdu, ktoré rozhodovali o priznaní hlasovacích a ďalších práv žalobcu v súvislosti s jeho popretou pohľadávkou, konkrétne bod 13 odôvodnenia rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 5K/1/2018- 742 zo dňa 11.10.2018 (č.l. 122). Za daných okolností je teda nevyhnutné, aby žalobca preukázal právny dôvod vzniku ním uplatnenej pohľadávky, ako aj výšku, ktoré boli žalovanými popreté, nakoľko sám vymedzil kauzu, na ktorú sú Zmenky viazané a abstraktný charakter zmenky v súdnom konaní je právne relevantný len dovtedy, pokiaľ nie je spojený s konkrétnym kauzálnym vzťahom (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Obdo V9/2007). Podľa názoru súdu, v danej veci sú vystavené zmenky spojené s konkrétnym kauzálnym vzťahom, ktorý sa žalobca ani nesnažil preukázať a nevenoval tomuto popieraciemu dôvodu pozornosť ani v žalobe a ani na pojednávaní, resp. tu svoje tvrdenia ničím nepreukázal. Žalobca de facto nijakým spôsobom nereagoval na jednotlivé popieracie dôvody a ani na právnu argumentáciu žalovaných obsiahnutú v ich vyjadreniach, preto tvrdenia v nich považoval súd za nesporné. Žalobca rozporuje viac menej len právny dôvod vzniku pohľadávky, na základe ktorého si prihlásil svoju pohľadávku, keď trvá na tom, že si pohľadávku prihlásil ako plnenie zo Zmeniek ako cenného papiera a súd by nemal preskúmať kauzu Zmeniek. Za danej situácie súd konštatuje, že na preukázanie pohľadávky vzniknutej z titulu poskytovania právnych služieb žalobca neprodukoval žiadne dôkazy. Preložené plné moci a mandátna zmluva, či zmluva o poskytovaní právnej pomoci samé o sebe ešte nepreukazujú skutočnosť, že tieto právne služby skutočne boli žalobcom úpadcovi poskytnuté. Súd poukazuje na to, že žalovaní túto skutočnosť namietali už v popieracom prejave a následne aj vo vyjadreniach k žalobe, ale žalovaný na tieto vyjadrenia nereagoval, napriek tomu, že sa žalobcovia domáhali predloženia konkrétneho vyúčtovania. Súd považuje za správne vyjadrenie žalovaného II., že zo strany žalobcu neboli predložené žiadne relevantné dôkazné prostriedky, na základe ktorých by žalobca jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom preukázal vykonanie právnych úkonov v mene úpadcu a zároveň, že tieto úkony vykonal riadnym spôsobom, na základe čoho mu mal vzniknúť nárok na odmenu za poskytnuté právne služby vo výške prihlásenej pohľadávky.

26 V súvislosti s vymedzením právneho dôvodu vzniku popretej pohľadávky sa súd tiež stotožňuje s právnym názorom žalovaných, že v prípade prihlásenia pohľadávky ako odmeny za poskytovanie právnych služieb žalobca nemohol exemplifikatívne vymedziť konania, v rámci ktorých mal žalobcovi vzniknúť nárok na odmenu za poskytnuté právne služby, ale právny dôvod treba považovať za vymedzený taxatívne, teda rozsah poskytnutých právnych služieb už nemožno rozširovať, a to ani v prípade právnych služieb poskytovaných "vo veciach daňovej a odvodovej činnosti"), nakoľko takto vymedzený právny dôvod vzniku pohľadávky je nepreskúmateľný, a teda prihlásený neúčinne. Inak povedané, žalobca mohol na základe dôvodov popretia jeho pohľadávky dodatočne preukázať len vznik pohľadávky ako odmeny za právne služby v konaní, ktoré v prihláške taxatívne sám vymedzil, alebo v prípade zotrvania na názore, že prihlásil pohľadávku zo zmenky ako cenného papiera, tak preukázať platnosť Zmeniek. V tejto otázke súd nesúhlasí s právnym názorom žalovaných, ktorí zastávajú názor, že na neskôr predložené listiny už v zmysle ust. § 32 ods. 14 ZKR nemožno prihliadať. Tak ako už súd uviedol, vyššie, citované ustanovenie zakotvuje koncentračnú zásadu vo vzťahu k uplatnenému právnemu dôvodu, výške, poradiu, zabezpečeniu či vymáhateľnosti, ktoré môžu byť popreté, nie vo vzťahu k listinám preukazujúcim právny dôvod, výšku, poradie, zabezpečenie, či vykonateľnosť

pohľadávky tak, ako je vymedzený v prihláške. Súd zastáva názor, že nedostatočným preukázaním prihlásenej pohľadávky listinami priloženými k prihláške sa veriteľ vystavuje riziku, že jeho pohľadávka bude popretá. Skutočnosť, že pohľadávka môže byť dodatočne uznaná len logicky nasvedčuje tomu výkladu, že veriteľ, ktorého pohľadávka bola popretá, môže dodatočne preukázať jej pravosť a tým zvrátiť súdne konanie. Tu netreba tiež zamieňať zásadu koncentrácie zakotvenú v ust. § 32 ods. 14 ZKR a sudcovskú a zákonnú koncentráciu upravenú v ust. § 153 a § 154 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. Skutočnosť, že žalobca k žalobe priložil listiny, ktoré nepriložil k prihláške a ani dodatočne správcovi treba posudzovať ako jeho zákonnú obranu proti popretiu jeho pohľadávky a súd v rámci incidenčného konania preskúma aj tieto listiny. Treba však aj poukázať na to, že listiny, na ktoré žalobca poukazyval na pojednávaní (vyúčtovanie, jeho účtovné doklady), nielenže nepredložil súdu ani druhej strane sporu, ale ich neuplatnil včas, preto aj keby mali tieto dôkazné prostriedky zásadný význam pre toto konanie, čo nemajú, súd by na ne neprihliadal.

27 Súd poukazuje na to, že ak by sa priklonil k tvrdeniu žalobcu, že právnym dôvodom, na základe ktorého si prihlásil svoju pohľadávku, sú Zmenky, takéto vymedzenie právneho dôvodu je rovnako nedostatočne určité. Konkurzné konanie je prísne formálne konanie, a to nielen pri prihlasovaní pohľadávky, ale následne aj pri ich popieraní. Rovnaké nároky, ako sa kladú na veriteľov pri prihlasovaní pohľadávok do konkurzu, sa kladú aj na správcu a ostatných veriteľov oprávnených popierať pohľadávky, pri preskúmaní prihlásenej pohľadávky, ktorí majú na preskúmanie lehotu 30 dní a s ohľadom na to, že popretie pohľadávky vymedzuje predmet incidenčného konania, je nevyhnutné, aby bola prihlásená pohľadávka vymedzená dostatočne určito na to, aby nemohla byť zameniteľná s inou pohľadávkou a mohla byť riadne preskúmaná. Aj s ohľadom na vyššie prezentovaný právny názor súdu, že listiny na preukázanie prihlásenej a popretej pohľadávky je možné dopĺňať, zdôrazňujem listiny, nie prihlášku, musí byť pohľadávka vymedzená uvedením všetkých dostupných ineditifikačných údajov, v tomto prípade Zmienek.

28 Žalobca v žalobe tiež namietol aktívnu vecnú legitímáciu žalovaného I. s odôvodnením, že nie je platne ustanoveným právnym zástupcom, a preto mu nemohla vzniknúť pohľadávka z poskytovania právnych služieb úpadcovi. S ohľadom na vyššie uvedenú argumentáciu súd považuje túto otázku za bezpredmetnú, ale v záujme právnej istoty žalobcu súd poukazuje na to, že v zmysle ust. § 32 ods. 2 veta prvá ZKR je okrem správcu oprávnený pohľadávku veriteľa poprieť aj iný veriteľ, bez ohľadu na to, či bola jeho pohľadávka popretá, pričom nezanedbateľná je tu aj skutočnosť, že žalobca pohľadávku tohto veriteľa nepoprel, a preto to nemôže konvalidovať spochybňovaním pohľadávky tohto veriteľa v tomto konaní. V konaní nebolo sporné, že žalovaný II. účinne poprel pohľadávku, čo de facto uznal aj sám žalobca, ktorý podal žalobu aj proti tomuto veriteľovi.

29 S ohľadom na to, že súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal právny dôvod a výšku vzniku jeho pohľadávky prihlásenej z titulu odmeny za poskytnuté právne služby, ktorá bola účinne popretá žalovanými, súd považuje za bezpredmetnú vznesenú námietku premičania a nakoľko súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že právnym dôvodom prihlásenej pohľadávky sú zmenky, bližšie sa nezaoberal ani otázkou ich platnosti. Pre úplnosť však považuje za potrebné uviesť, že sa stotožňuje s právnym názorom žalovaných týkajúcich sa neplatnosti Generálnej plnej moci udelenej U.. P. Č., čo má v konečnom dôsledku vplyv aj na neplatnosť Zmienek ako právnych úkonov urobených neoprávnenou osobou, a to aj z hľadiska chýbajúceho výslovného splnomocnenia U.. P. Č. úpadcom. S ohľadom na tieto skutočnosti nie je podstatné skúmať ani oprávnenia a platnosti právnych úkonov P. Č. (U..) vykonávaných v mene a na účet úpadcu. Rovnako súd považuje za bezpredmetné aj uznanie pohľadávky žalobcu voči úpadcovi U. V. ako jednou z konateľiek úpadcu, nakoľko už konkurzný súd uviedol, že je urobené v rozpore so spôsobom konania konateľov úpadcu uvedenom v Obchodnom registri a súdu nebola predložená žiadna listina preukazujúca oprávnenie tejto osoby samostatne konať za úpadcu. Je tiež potrebné uviesť, že uznanie dlhu nezbujuje správcu a ostatných veriteľov úpadcu, ktorí si riadne prihlásili svoje pohľadávky, práva a v prípade správcu aj povinnosti preskúmať a poprieť pohľadávku, a to aj v prípade jej uznania úpadcom. V prípade pani V. ide o osobu spriaznenú s úpadcom, ktorá bola ako konateľ úpadcu tiež nesie zodpovednosť za úpadok spoločnosti úpadcu, preto takéto úkony treba posudzovať obozretnejšie. Pokiaľ žalobca poukazuje na to, že správca potvrdil úplnosť a správnosť jeho prihlášky, súd zdôrazňuje, že týmto úkonom správcu len potvrdzuje, že prihláška má všetky náležitosti, aby sa na ňu prihliadalo a mohla sa preskúmať jej pravosť. Inak povedané, pravosť pohľadávky možno preskúmať len za predpokladu formálne správnej a úplnej prihlášky, na ktorú sa prihliada.

30 Po zhodnotení všetkých skutočností, prihliadajúc na príslušnú zákonnú úpravu, súd dospel k názoru, že dôvody popretia pohľadávky uvedené v popieracom prejave žalovaných vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená, nakoľko žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania jej vzniku a výšky, ktorá bola rovnako popretá. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd návrhy na doplnenie dokazovania, či už žalobcu alebo žalovaných považoval za neopodstatnené a nehospodárne, pričom účasť navrhovaných svedkov žalobca na pojednávaní ani nezabezpečil (§ 197 CSP). Rovnako v prípade uplatnenia prostriedkov procesného útoku žalobcu poukazujúc na dôkazy, ktoré si súd môže vykonať na preukázanie tvrdení žalobcu súd uvádza, že takéto návrhy žalobcu súd považuje nielen za nekvalifikované a nedostatočne určité, ale aj v rozpore zásady kontradiktórnosti tohto sporového konania. Súd vedený týmito úvahami dospel k záveru, že žalobca nepreukázal právny dôvod vzniku prihlásenej pohľadávky popretej žalovanými, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

31 Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32 Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33 Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a za použitia zásady pomeru úspechu vo veci priznal nárok žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný v celom rozsahu, s tým, že o samotnej výške trov konania bude rozhodnuté postupom podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica (§ 357 písm. a/ a m/ CSP).

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP, možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie podľa § 365 ods. 2 CSP, proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.